AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

ÅRG.9 1987 NR.1

STORT PÅSKENUMMER!

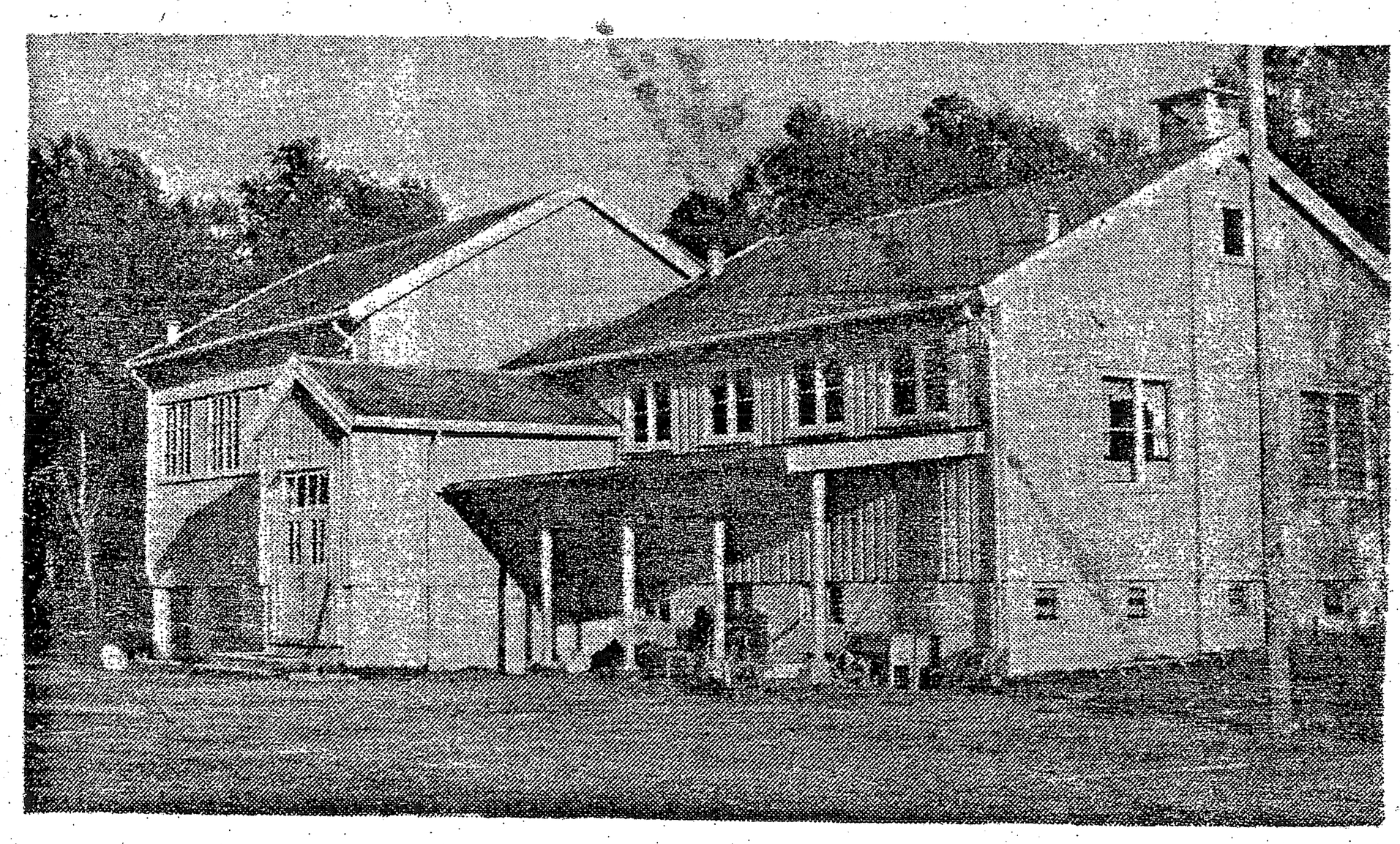

Rapport fra hovedstaden.

Kryssord og konkuranser.

Fra en 13 årings dagbok.

Om gårder og folk.

Smånytt fra bygda.

Referat fra årsmøtene.

+ mye annet godt påskestoff !!!

Smånytt fra bygda

ELG
En innringer som synes en del av de elgene som går mellom husene i bygda oppfører seg som husdyr, og foreslår at det henges bjeller på dyra.

GRATULERER
Vi gratulerer vårt redaksjonsmedlem Jørgen med 60 årsdagen han i stillhet feiret den 5. januar i år.

ULV
Det ryktes at en kjent fiskekortselger i bygda, har registrert ulvespor på en av sine fjellturer.

NAVNENDRING
Gun, Gerd og Arne Hansen, Virak, har tatt Brink som slektsnavn.

SOMMERLUND
Rådmannen foreslår at Reidar Larsen får konsesjon for erverv av eien - dommen Sommerlund på Vidrek. Selger er hans kusine Ingrid Arntsen, Fredrikstad. Kjøpesummen er 150.000 kr. Formålet er å drive skogen med hogst og senere tilplanting av gran med formål produksjon av juletrær. Søkeren opplyser at eiendommen i sin tid ble utskilt fra hans foreldres eiendom.

VARM SOMMER
blir det i år om Normann Skoglunds værprofetier i Lofotposten slår til. Og det hevder han selv at de bestanddig gjør. I juli vil vi få temperaturer på 25 grader og vel så det, og mye godvær blir det i juni og august i år. Derimot blir påsken kjørlig i år, slik hele april blir det. Men i mai blir det stort sett pent vær.

KIRKEGÅRDSFORSTANDER
Som ny kirkegårdsforstander i bygda har kommunen ansatt Stein Indregard.

NYBYGG
Gaute og Anne-Berit Eidissen har flytta inn i nyhuset på Gjærhaugen. Austavinden gratulerer.

VELKOMMEN
Terje og Mariann Paulsen har kjøpt og flyttet inn med sine to barn i "Eriksenhuset", og vi ønsker dem hjertelig velkommen tilbake til bygda. De har før bodd ett år i huset ved Storelva.

FLYTTET
Karl-Gunnar Bjerkelund, har sammen med sin forlovede flytta til Håkvik. Vi synes det er trist at de måtte ut av bygda for å få seg hus, og håper det bare er forbigående.

KARNEVAL
Ungdomsgruppa hadde karneval fredag 27. mars. De minste ungene fikk også komme og det dukka også opp en feskar og en feskeoppkjøpar på huset. Det var konkuranser, bl. a. gjaldt det å ballansere med et lokk på hodet, og en kleshenger mellom knærne. Alf - Harald gjorde det meget skarpt. Det var anledning til å kjøpe seg både brus,pølser, kaffe og kaker. Det var både store og små klovner, en spion, ei heks og forskjellige andre fremtoninger. En ivrig konduktør som solgte masse billetter var det også. Og alle som var utkledd fikk premie.

TELEFON
Det har i den siste tiden vært en del kluzz på linja her i bygda. Telefonen har til stadighet oppvarta med opptattsignal i varierende styrke - i tillegg har bl. a. de på Brubakken og hanAlbert og ho Olga fått samkjøring så de har prata tre stykker samtidig. Reine skjære konferansetelefonen. En dag ringte Ingrid på Indregard tel Brubakken, men havna hos han Albert. Ho fikk her det rådet at ho skulle prøve å slå Albert sitt telefonnummer, ho så gjorde, og ganske riktig, da kom ho frem til Brubakken. Puzzige greier - teknikken har vist fått seg en liten knekk, Vi for vår del, lurer på hvordan Televerket fordeler telefonregningene.

TAKK FOR SIST...

Et nytt är er begynt,og dermed starter vi på den 9.årgang av Austavinden.Det ble en del forandringer i redaksjonen i är, siden to av våre medarbeidere fant å ville gi sine plasser til nye koster.Det heter jo at de koster best,men de gamle avtroppa fikk nu kosta godt i fra seg.Jeg häper de fremdeles finner et og anna støvgrann og koste på,for de vet vel mer enn mange andre at det er ikke lett å fylle ei avis uten andre støttespillere enn redaksjonen selv.De skulle hatt ei gullklokke eller ei lignende æresbevisning for langt og trofast arbeide,men med vår økonomi må vi nok la det være.Det heter jo at det er tanken som teller.

De to äran jeg har vært med har vi hatt to møter foran hver utgivelse.Det første møtet starta med blanke ark,og om det ikke var fargestifter tel ,så hadde vi en kaffe eller teskvett og nokke anna tel,mens vi prata.Det var kanskje derfor at praten gikk så lett,og latteren runga titt og ofte.Alt vi sa høvde nu ikke å få på trøkk,men det grøvste kom kanskje med?

Egentlig var det vel utrulig at det gikk så bra som det gjorde, for de fleste av oss starta med at den her gangen har æ ikke nå å skriv om.Men det ordna seg etter hvert,og avisan kom ut.

I året som gikk sto kvinnfolkan sterkt i antall.Mannfolkan sto litt svakere,for de var jo bare to.I år har det skjedd drastiske forandringa,de har kuppa nesten hele Austavinden,og stille fire mann sterk.Stein Indregard og Jan Jørgensen er kommet med,og vi er bare fem,sådermed blir æ absolutt i mindretall.

Stein og Jan ønskes hjertelig velkommen,og de markerer seg godt allerede til første nummer.Tilbudet til andre som lider av skrivekløe står åpent fremdeles,de er velkommen hit med sine skribleriER.

AUSTAVINDEN

Torill Hansen (journalist/annonsekonsulent) Jørgen Kongsbakk (journalist)
Jan Jørgensen (Fremovers utsendte medarbeider) Stein Indregard (vanntiner)
Kjell-Olav Ravn (journalist/lay out)

ÅRSMÖTE I GRENDELAGET

Årsmøtet ble avholdt 15. februar på grendehuset. Det var møtt frem 23 personer, og av disse var 21 stemmeberettiget.

Årsmeldingene fra de forskjellige gruppene ble referert og godkjent.

Brøytingen var en av de sakene som ble tatt opp. Tidligere år har Jan Røssås brøytet for pensjonistene og alle andre har sørget for seg selv. Nå er det blitt en ny ordning fra kommunen. Alle som har 100 meter vei eller mer får kr 5,- pr. meter for brøytinga enten de gjør det selv eller de får andre til å gjøre det for seg.

Grendelaget ønsket dermed å trekke seg fra det arbeidet å ha noe med brøytingen å gjøre. Dette førte til en del diskusjon, om at først og fremst burde vel pensjonistene få det brøytet.
Utfallet ble at nå må alle søke om brøytetillskudd hver for seg, og dette er det sendt ut orientering om for alle husstander i bygda om.

Det var kommet forslag fra valkomiteen om at alle som er med i styre og stell må si fra om de ikke ønsker å bli gjennvalgt ellers blir de automatisk foreslått til gjennvalg. Dette må skje skriftlig innen 1.januar.
Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Husstyret:	Alf Harald Bjerkelund	- ny
	Anne Berit S. Eidissen	- 1 år igjen
	Osvald Eilertsen	- gjenvalg
varamedl.	Gyda Kongsbakk	- gjenvalg
Austavinden:	Kjell-Olav Ravn	- gjenvalg
	Jørgen Kongsbakk	- gjenvalg
	Torill Hansen	- gjenvalg
	Jan Jørgensen	- ny
	Stein Indregard	- ny
Ungdomsgruppa:	Gunnar Hansen	- gjenvalg
	Gunn Larsen	- gjenvalg
	Stein Indregard	- ny
	Liv Overvåg	- ny
	Jørn Eilertsen	- ny
Barnegruppa:	Arna Flønes	- gjenvalg
	Randi Bjerkelund	- gjenvalg
	Anita Ravn	- gjenvalg
Valgkomite:	Karl Gunnar Bjerkelund	- ny
	Gunnar Hansen	- ny
	Svein Ravn	- ny
varamedl.	Arna Flønes	- ny
Revisor:	Kåre Bjerkelund	- gjenvalg
	Lilly Kongsbakk	- ny
	Randi Bjerkelund	- ny

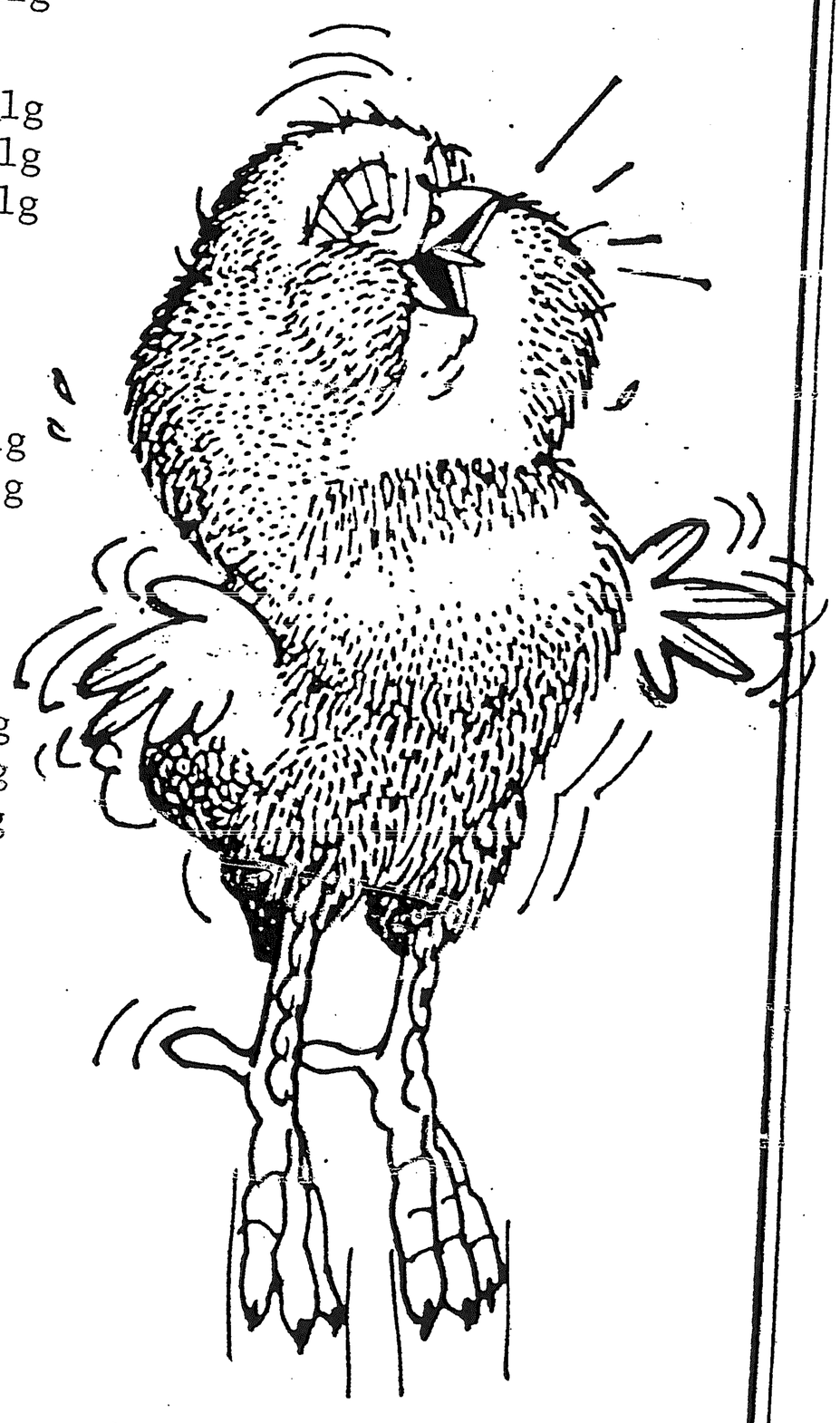

Styret:	Formann	: Berit Olsen	- gjenvalg
	Nestformann	: Gaute Eidissen	- 1 år igjen
	Sekretær	: Anita D. Ravn	- ny
	Kasserer	: Arna Flønes	- 1 år igjen
	Styremedl.	: Jørgen Kongsbakk	- 1 år igjen
		Liv Overvåg	- 1 år igjen
	Varamedl.	: Ingebjørg Eilertsen	- gjenvalg
		Stein Indregard	- gjenvalg

TIL HAN JØRGEN

I julenummeret kunne han Jørgen påvise at ho Elsa og jeg faktisk var i slekt før vi vandra til presten! Eller rettere sagt; ho svigermor Anette Solli og jeg var 5. menninger. Ei ny og interessant opplysning,som jeg nå også har fått høre fra annet hold. Takk skal du ha,Jørgen!

Det er bare en ting som ergrer meg!Kunne du ikke ha kommet med den opplysninga for 33 år siden ?Og spart meg for mangt og mye ?

Hør nu bare !I de dager da jeg trakka på frier-føtter,-eller sykkel, opp til Råndalen,hadde jeg god dekning i ho tante oppi Eiterdalen.Til alt folk jeg møtte på strekninga Hilda Hanssen i Saltvik og Albert Karlsen i Råndalen,gjorde jeg det jo heilt klart at den her karen var på tur til ho tante Helene.Jeg trur ikke ho tante aner kor ofte jeg besøkte ho-.

Men tante-dekninga holdt ikke når jeg for og snoka rundtu hushjørnene hos han Ingebrigt Solli!Han svigerfar ville aldri ha trudd en påstand om at jeg leita etter ho tante Helene,når han påtraff meg innafor gangdøra si seint en lørdagskveld i lag med datra!

Men Jørgen! Ka du trur hvis jeg hadde visst det jeg nu vet! Og i slike situasjoner kunne ha spurt etter 5. menningen min,ho som blei ho svigermor! Åpenlyst kunne jeg ha spasert inn og hilst på slekta! Og datra i huset-.

Uante muligheter for lovlig opphold innomhus! Og alle de farer man kunne ha unngått! Detaljer skal ikke nevnes,man du skjønner sikkert,Jørgen ?

Hilsen Knut.

HVORDAN LAGES FREMOVER

Jo, den blir til på følgende vis. - Flere journalister har hvert sitt arbeidsfelt. En tar seg av nyheter, en annen tar seg av det lokale stoff, og en tar seg av sporten. Annonsekonsulenter og avisens-ekspedisjon får inn annonsene. Det er i grove trekk det som skal til for å skape en avis.

Når avisen har fått inn alt stoffet og annonsene for neste dag, og alt er ferdig fra journalistene, leveres alt dette materialet over til setteriet, og der er det typografer og skjermoperatører som tar seg av neste ledd, det å lage de forskjellige avissidene. Skjerm-operatørene skriver alt stoffet både fra journalistene og fra annonse-avdelingen i spalter fra 1 til 5 etter som journalistene vil ha stoffet deres satt opp. Skjermoperatørene sender så stoffet inn i fotosetteren. Fotosatsen er en vanlig positiv film som gir fra seg et bilde av stoffet og titlene. Typografene får stoffet ut av fotosetteren og lager sidene. Når avissidene er ferdig på setteriet, og journalistene har godkjent alle sidene, går sidene videre til en avdeling som heter repro. Der blir det laget en reproduksjon av alle avissidene på hver sin negative film som er i full størrelse av en avisside. Disse filmene blir satt sammen på en bestemt måte, fire og fire sider på hver montasje. Når det er gjort, blir disse filmene (montasjene) lagt over på hver sin sinkplate. Sinkplatene har på den ene siden en spesiell legering som gjør at når montasjene av avissidene som er lagt over sinkplatene blir utsatt for et sterkt lys på 4000 Watt i 1 1/2 til 2 minutter i et eget lite apparat, så brennes skrift, bilder og alt fra sidene inn i sink-platene som nå er ferdig til trykking. Og da er man kommet til der jeg arbeider, i trykkeriet for avisen. Fremovers avispresse består av 8 trykkverk + 1 fals.

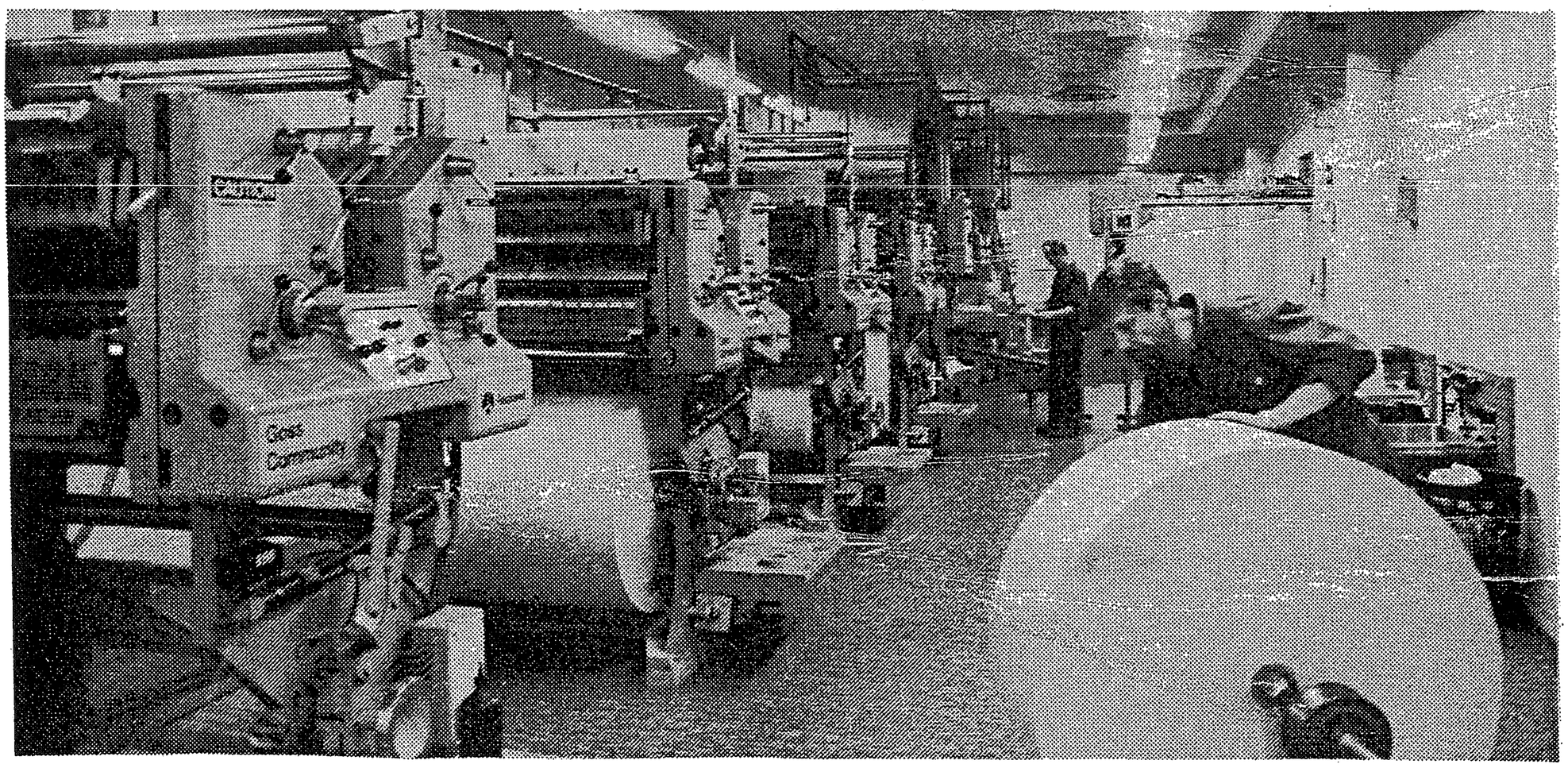

For å trykke en avis på 32 sider, går det med 4 hele ruller avispapir. Hver rull har en vekt på mellom 470 - 490 kg og har en lengde på mellom 10000 - 11000 meter. Nå blir sinkplatene satt i maskinene for at stoffet som er brent inn i platene skal overføres til avispapiret. På én rull kan vi trykke 8 sider og får ca. 18000 aviser. Vi kan tenke oss at vi lager en avis på 32 sider med ett fargebilde i. Da må vi ha 4 egne plater for fargebildet, og for å få 32 sorte sider, må vi ha 8 plater, altså 12 plater tilsammen, 4 sider på hver plate, 2 plater på hver maskin som blir brukt og én rull på hver maskin, men for å få fargebildet, må papiret igjennom 3 maskiner, én maskin med rød og gul farge i, én maskin med blå farge i og én maskin med sort farge. Når alle de kolørte farger stemmer overens, får man et fargebilde. Totalt kan Fremover lage en avis på 56 sider. Da går det med 16 plater bare til de sorte sider. Det blir da bare den røde tittelen og den blå ramma på første side som blir kolørt. For å få et Fremover på 32 sider, slik lørdagsnummeret er, bruker vi 8 maskiner, 14 plater, 20 kg sort farge, ca. 2 kg kolørte farger, 80 l aqalisk vatn og 1880 kg papir på et opplag på 14000 aviser. Alle papirbaner blir tredd opp i maskinene på en bestemt måte i fra hver sin rull og opp i en maskin som kalles falsen. Falsen kaller vi for hjertet i hele pressa. Den deler papiret i to på langs. Den stifter avisa sammen, kutter papiret og bretter det sammen til en ferdig avis. Avisene kommer ut av pressa i en jevn strøm med ca. 10000 - 12000 eksemplarer i timen og blir ført videre på transportband som går opp under taket, igjennom 2 vegger inn i en pakkemaskin som både setter adresselapper på avisene til alle addresserte kunder og teller antall aviser i hver pakke. Etter dette blir avispakkene puttet i sekker og sendt ut til alle postkontor, kiosker og butikker rundt om i byen og distriktet, og etter dette skulle alle ha fått sin avis før dagen er omme. All trykking og pakking av avisa foregår mellom kl 22^{00} og 04^{00} om natta, og vi er 4 stykker som driver med det.

Jan Jørgensen.

SLEKTSTREFF

Helga 11. og 12. juli arrangeres det slektstreff på Virak for Amalie og Edvardt Ravns etterkommere med familie. Hensikten er at barna til de 11 søsken fra Mellastua skal treffe hverandre og sine tre tanter (og se hvor gammel alle de andre er blitt), og at og at etterslekta skal bli kjent med hverandre og ravneflokken ellers.

Treffet blir arrangert på Grendehuset, med festkveld på Lørdag, besøk på kirkegården søndag, og utflukter til "kjente steder" i bygda.

Austavinden regner med å komme tilbake til saka i seinere nummer.

Kjell-Olav.

Årsmøte I Grunneierlaget

Det fjerde årsmøtet ble avholdt den 8.mars 1987. Elleve grunneiere var møtt fram og det må betegnes som bra. Årsmeldingen ble gjennomgått av formannen, og kasserer redegjorde for regnskapet.

På valg var formann, nestformann, kasserer og styremedlem. Som ny forman ble valgt Jon Overvåg. Det ble gjenvalg på nestformann Jan Røssås, kasserer Harry Johansen og styremedlem Kåre Bjerkelund. Sekretær Svein Ravn var ikke på valg.

1986 ble et heller moderat år hva aktivitet angår.

Det ble vedtatt å øke fiskekortsalget med 10 kort til 30 tillatt solgte kort. Grunneiere som vil løse ut kort må gjøre det innen utgangen av april, da de ellers vil bli solgt.

Det ble også vedtatt småviltjakt i begrenset omfang.

Det ble avviklet elgjakt også i 1986. Tre jaktlag meldte sin interesse. Kvoten på 3 dyr ble feldt, og oppgjordt etter fast pris pluss kg-pris totalt 500 kg høstet kjøtt.

Avtroppende formann, Gaute Eidissen, må takkes for sin innsats og regnes som en god resurs i fremtiden.

Svein.

NYTT FRA GRENDELAGET

Vi har tatt fatt på et nytt år, og dermed et nytt styre, d.v.s bare sekretæren er byttet ut.

Året er enda nytt, men noe har vi fått gjordt allerede. Søknaden til kulturstyret er sendt, så nå får en bare håpe på "masse" penger fra den kanten.

Brøytingen rundt omkring i bygda har grendelaget nå ingen ting med, og en orientering er forhåpentlig havnet i samtlige postkasser. Skulle det være noen spørsmål så ta kontakt med oss.

Jeg har vært i kontakt med Karde angående brøytingen av kirkegårdsveien, men men det er ikke gjordt noe vedtak om ansvaret vedrørende brøytingen. Kommunen skulle iallefall betale sin andel av det å få veien brøytet lovet han.

Videre er det sendt brev til Ofotens Bilruter angående skilt på busstoppene, busslommer og leskur. Har også påpekt at påpekt at bussene må stoppe på Ankenes og i allefall forhøre seg seg om hvor folk skal, og ikke bare gå ut fra at de skal til Håkvik. Så får vi håpe at ingen får oppleve å bli stående igjen på Ankenes i fremtiden.

Har påpekt dette med busslommer og leskur også for Statens Veivesen, og har også bedt om å få opp skilt langs veien for at veifarende folk skal forstå at nå er de kommet til bygda vår. Så kanskje besøkende slipper å kjøre fram og tilbake når de skal på besøk.

Så får vi bare håpe at iallefall noen av disse henvendelsene gir resultat.

for Grendelagsstyret

Anita (sekr.)

PÅSKEN I RELIGION, FOLKELIV OG FERIE

Ja,hvad har denne langhelga i mars - april vært i de forskjellig tider, og hvad har vært feiret ?-Vi finner vistnok "påske" nevnt først i det hebraiske ordet "pæsach", som sikter til morderengelen som gjekk forbi husene hvor jødene hadde malt "påskelammets" blod på dørstolpene. Senere blei dette på latin og gresk til "pascha"-(uttales :paska),og derav på norsk til påske.- Jødenes "påskelam."-feiring er bare deres nasjonale minnefest om jødenes frigjørende utvandrig fra Egypt.Denne historiske feiring fortsetter de med. Men ennu lengere tilbake , var påsken en hedensk nyttårsfeiring som også falt sammen med de orientalske nomadefolkenes v å r f e s t.Da hyldet de fruktbarhetens gud Baal, med brennoffer og matgilder.(Ca.1500- til 750år før Kr)- Jødene feiret jo også som kjent "påskelammet"lenge før Kr. f .

Men vårt kristne "påskelam"- og minnemåltid feires jo på helt andre grunnsetninger.-Jesus innstiftet nadverden som et minnemåltid om hans død som et "engangsoffer" for oss alle som tror på det Og i og med dette,samt oppstandelsen,er påskefeiringa ikke lenger bare en nasjonalhistorisk sak,-men en verdensomfattende trosfest.

Jødene tror ikke på dette, og tåler ikke synet av noen form for korstegn.Men ingenting annet lokker så mange turister-(og deres penger), som de "kristne" steder og tradisjoner,nettopp i deres eget land - Israel.!- Der finnes ei Fødselskirke i Betlehem, -og i Jerusalem hele tre forskjellige Den Hellige Gravs kirke. Landet er fullt av kristenhistoriske steder.

Det har gjennem tidene vert uenighet om n å r t i d påsken skulle være.Etter endel om og men blei det på et kirkemøte i Nikea- år 325 e. Kr. fastsatt;- påskedag er første søndag etter første fullmåne,-etter Vårjevndøgn (den 20 mars)-

Religiøst sett var der ei forberedelsestid før påske.Fasten tar til fra og med"askeonsdag".Den tilsvarer adventtiden før jula. Fastetid finnes i det fleste religioner. Vi veit at lenge før Kristus hadde sine 40 dagers faste, hadde f.eks. Moses dem mange århundreder før Kristi tid.Men "Fastelavenssøndag"- likeför faste kommer egentlig fra det tyske "Fastelabend" (aften før faste). Det blei da aftenen før Fastelavenssøndag,og vidre-blåmandag,- og feit-tirsdag, Da fråtset man i mat og drikke og moret seg på mange vis.Og skikken med fastelavensris er urgammel magi;-En skulle kalle fruktbarhet hos mennesker og dyr med slag av "livskvisten."

Men fra askeonsdag var nøysomhet i matstell,avhold fra livsgleder ialle former absolutt!-Det skulle ikke holdes bryllup, og ektefolk skulle ha sølibat.-Og i den"stille uke" burde folk drive selvpinsler av ymse slag,spesielt på langfredag.I kirken kleddes alter og prest i lilla farge,som uttrykk for fastens anger og botsfølelse.- Disse strenge regler for fasten forsvant i og med reformasjonens fortrengelse av katolismen i vårt land.

"Påskemorgen slukker sorgen",jubler vi i kirken og kristendommen. Det er bare den ene store Oppstandelse som er og blir uforklarlig, vi må bare barnslig og enkelt tro dette under. Kirkens farge er gledens hvite -påskedagen.Og mye vakker musikk er laget til ære for påskebudskapene.-

I gammel folke tru var det mangt undeligt som skjedde i høve påsken.Bl. a.var heksene aldrig så virksom som da,Skjærtorsdag kom disse fra alle verdens kanter til samling på Bloksberg.Men de måtte være heime igjen før påskemorgenen,for da "danset solen av glede"- og det tålte ikke hekser og troll. Folk som så soldansen ville få stor lykke i livet.

Denne"lyshelga " mellem vinter og vår har betydd mye også utenom kristendomen. Gammel gresk mytologi knytter urgammel grøderikdoms- og soldyrking til denne vårfesten.Fruktbarhetssymbolet egget, har trolig blitt igjen til vårt påskeegg.Og her har vi gammeltid og vår tid til møte - over såkasser og sèpotet-innbæring.Vi ser mer framover mot så- og grotid, tross snøføyka og kuldegrader.

Til jul reiser folk heim til familien.Til påske reiser store masser opppå fjellene for å"dyrke" solen og gledes med all hvitheten.Kankje for mange den eneste skituren i året.Der trengs det påskefeiring med forstand på så mange vis.Det er så mange slags "ulykke" som kan hende.-

Mange feirer påske også langs fjæra med godstilla og sjøfugllåt. Ganske mange andre feirer fridager med båtpuss eller fiske. Og endel folk krysser trekkfuglenes ruter s ø r o v e r til "syden" med sommer og varme.-

Hvorhen og hvordan vi enn feirer påsken,- ta med deg evnen til å glede deg over også de små ting. Og aller mest gleden ved enno en gang å ha kommet igjennem den lange og mørke "vintertunellen"- og ut i solvarme vårdager i andre enden.

God påske, og tillykke med våren!

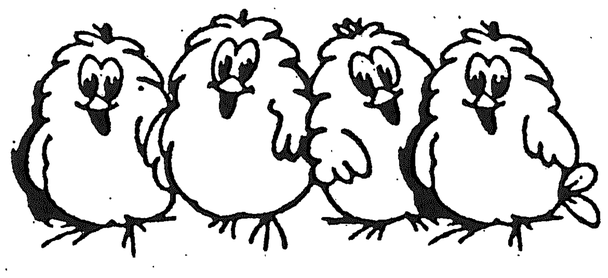

Jørgen Kongsbakk.

VINTEROPPLEVELSER

Her kommer et "kjørlig korrespondentbrev" fra hovedstaden. Når jeg sier kjørlig er det fordi denne vinteren har vært den kjørligste på over 30 år. Værst var det 14 dager i januar da temperaturen lå konstant under -20`C . Spesielt nede ved havna var det utrivelig med sno og frostrøyk. Etter en kald og strevsom tur over Skagerak så danskebåtene mer ut som isfjell når de klappet til kai her i Oslo. Nå i mars er det fremdeles ganske kaldt, men sola er nå kommet så høyt opp at snø og is smelter i gatene om dagen for så og fryse til holke på kvelden. Selv hadde jeg her om dagen en spontan (og ufrivillig) forestilling som ville fått Sonia Henie til å ta til tårene. Jeg hadde vært på butikken og med et par plastposer i hver hånd var jeg nå på vei over et islagt område. Midt utpå ble kontakten med Moder Jord borte. Jeg forsøkte desperat å få igjen likevekta med et par piruetter, fransk helskru og ubeskrivelig kroppsspråk. Men desverre, tyngdekrafta vant, og ballettframvisninga ente med et muntert klask mot isen. Nå ble det heldigvis ikke "Svanens død", jeg slapp unna med skrekken, men det gikk verre med eggene og syltetøyet jeg nettopp hadde kjøpt. Når jeg skallage mat blir det mye rart, men denne varianten, egg og bringebær, var ny.

Vinteren er jo ikke bare traumatiske opplevelser på på glatt is, men også på ski. Jeg kjøpte meg et par rimelige ski, og siden er det blitt noen turer i Nordmarka. Det er fine løyper og fint terreng så på solrike dager er det kø innover skauen. Akkurat som på motorveien, søndagskjørerne daffer avgårde i høyre spor, mens fartsidiotene på langrennsski raser forbi uten hensyn til myke trafikkanter. Mendet går som regel bra.

Og bra gikk det også på Norefjell da jeg sammen med noen kammerater skulle prøve kunsten å stå slalom. Nå vet jeg av bitter erfaring fra tidligere at slalomski på beina og tilnærmet fritt fall i bakkene er særdeles uheldig. I hvert fall for mitt vedkommende. Sist jeg holdt på me slikt holdt det på å ende med katastrofe. For småskogen omkring. Det gikk bra denne gang for nå klarte jeg i allefall å ta svingene. For sikkerhets skyld hadde jeg undersøkt hvor førstehjelpstasjonen og nærmeste sykehus lå. Det morsomste ved turen var nå likevel å ta skiheisen opp igjen.

Nå går det heldigvis mot vår igjen, og dermed er det håp om å få fast grunn under føttene igjen. Men før den tid er det påskeferie og da får man overleve så godt man kan. Og med det får jeg slutte av og ønske "Austavinden"s lesere en GOD OG GLISIKKER PÅSKE!

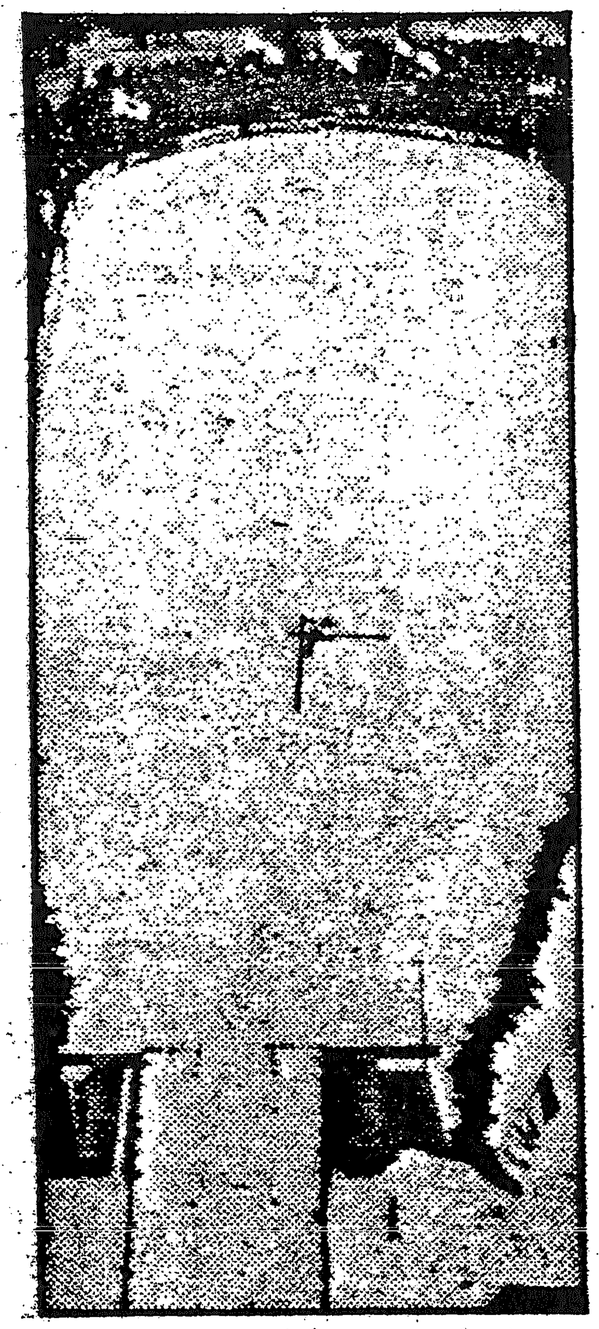

Katolsk hopp i VM i Oberstdorf. Vedkommende hopper hadde glemt å gjøre korsets tegn før han satte utfor — og rakk så vidt og gjøre det før han landet. Men det synes godt ovenfra. (Foto: Lauri Kautia)

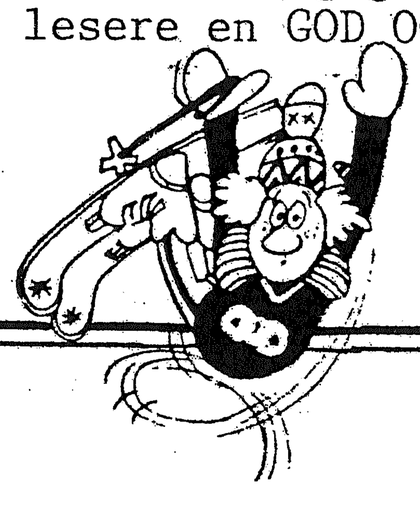

Hilsen Tore

NORDLANDSBUNADEN

(OGSÅ KALT VEFSENBUNADEN)

Historikk: V/li-ko

Motivet til broderiet blei funnet i Røyten i Vefsen- på en bringeklut og en lomme,- brodert på grønt ullstoff. Motivet i ryggen er fra lommen,- uforandret - helt identisk med funnet. Det hadde lenge vært et ønske i bygdesamfunnet om å finne fram til en bunad som kunne brukes i hele Nordnorge. Ungdomslagene på Helgeland hadde samlet inn bakgrundsstoff fra mange bygder.

Lærer og forfatter Astrid Langjord, Vefsen gjorde opptakten og hun fikk med seg Anna Svare, Inga Rørvik, formingslærer på folkehøgskolen i Vefsen og Dina Kulstad, gardkone.Kona til guldsmed Rørvik, Mosjøen kom til senere. Emil Wahl,Vega, var formann i Hålogaland Ungdomsfylking, -han holdt kontakten med alle lagene rundt omkring.

Jakken - eller kofta som broderiet stammet fra, blei sendt til Heimen i Oslo med forespørsel om de kunne utarbeide et blomstermotiv til vest og stakk. Dette blei gjort. Vesten (livstykket) fikk blomsterranken slik den er i dag, i ryggen blei orginalmotivet fra lommen brukt,- uforandret. Til stakken (skjørtet) blei det foreslått: 1. enkel rankebord- slik den er i dag. 2. dobb. og speilvendt rankebord. Fru Langjord prøvesydde nr. 2 , men ikke med større hell. Den enkle borden, en moderat og klassisk rokokko med fin rytme- blei bestemt til stakken. En antar at broderiet som blei funnet,- er utført i slutten av17. eller beg. på 1800 a. Samme tidsangivelse er utgangspkt. for Hammarøybunaden,-likeså stakken fra Stø i Vesterålen. Den var i glansa ull,(spelsau) var matelasert og hadde to smale broderte border nede. Broderiet hadde samme roser og var sydd med samme farger som Vefsenfunnet. En tillater seg å tru at kvinnene var blitt lei vevde striper og ruter på stakkene. Det har vært spekulert meget på likheten mellom Vefsen og Støstakken. Siste blei vist fram på ei utstilling under festspillene i Harstad sommeren 1980.

Vesten,(livstykket) blei utformet etter en brudekjole fra Ravasåsen i Vefsen. Stakken,gjort slik de brukte den i samme tidsperiode. Det var umulig å finne grønn klede , derfor blei den første sydd på blått. Det var stor spenning da bunaden skulle vises fram på NorgesBondeungdoms landsmøte i Leirfjorden - 1928.

Oddbjørg Kullstad, Vefsen - fikk æren å vise fram stasplagget, og hun kunne vise - og føre seg som en dronning. Bunaden blei mottatt med stor begeistring. Mønster gikk ut til de fleste husstellungdomsskoler og folkehøgskoler ifylket og produksjonen var i gang fra 1930.Hittil hadde"Nasjonaldrakten"- med perlebryst vært brukt.

Også her på Vidrek har "Nasjonaldrakten" vært å finne. Kristine Ravn, Elisabeth Johansen, -og jeg tror Elisabeth Indregård hadde den i årene 1914 -1925. Jeg arvet mammas og brukte den til jeg sydde "Nordlandsbunaden" på Alstahaug husstellskole i 1935. Det var nok der jeg fikk basillen "folkedrakter" i blodet. Oddbjørg Kullstad var da kommet dit som husstellærer, Borghild Lie formingslærer. Da hadde Kullstad sydd sin egen bunad i grønt. Det gikk enda mange år før forklærne, sjalene og luene kom i så stor produksjon at etterspørselen blei dekket. Disse blei vevd av lokale veversker gjennom Husflidsutsalgene.

L U A - har nok vært et stridsproblem for mange som ikke kjenner til -eller gidder gjøre seg kjendt med hodeplaggene som har vært brukt i Nordnorge gjennom tidene. Denne lua slik den er i dag- har vært brukt langs halve Norges kyststripe i mange sekler bakover. Det viser tegninger og tekstilsamlinger på de fleste museene, der den går under navnet "Svartlue". Det samme går fram av dødsbo-oppramsinger. Under restaurering av Alstahaug kirke i 1935,- blei det funnet et kistekammer under koret hvor det stod 3-4 kister. På disse var det et smalt lite vindu i lokket. Daværende lensmann, (uten å nevne navn)var en av de mange embedsmenn som engasjerte seg i folkegranskinger. Han kom og hentet frk. Lie midt i en teoritime,- meget viktig, fikk vi høre- og hun måtte bare bli med. Hun hadde fått skissert og tegnet av det hodeplagget som bekledde, den sansynligvis - balsamerte kvinnen. Vi forstod det slik at de også hadde tittet fra siden.(!!!) Da måtte de ha gjort mer enn bare titte gjennom vinduet, men det var lensmannen sitt ansvar. Nok en gang bevis for"svartlua!" For 15-16 år siden fikk jeg anledning til å leite gjennom magasinet i Fylkesmuseet i Bodø. Jeg fant både "svartlua", løslomme(nøklelomme)-senere kalt bunadlomme, og jeg fant den "Flasketrøya" som er utgangspunktet til Hammarøybunadens overdel. Utekledd- skal både lue og sjal bæres,- inne kan begge deler tas av. Det vil si at: i defilering, prosisjon,æresvakt, fanevakt o.l. er det obligatorisk med lue sjal og forkle. Og , - de som sier at de vil ikke bruke"den derre lapplua"- de er sannelig ikke verdig til å bruke bunad i det hele tatt. Unntatt samene, så har ikke folkedrakten her nord noen "massesølv- tradisjon" når det gjelder utsmykking. Til vår bunad skal den lille sølja være i halsen, den store,-bol-, eller bringesølvet settes i skjorteåpningen på brystet, for all del,- ikke i vesten. Brudekrone til vår bunad, samt øredingel, er på linje med nese/ ankelringer isamme mønster! Gullsmedene finner stadig på noe nytt. Hålogaland Ungdomslags bunadnemd følger lite sine egne ambisjoner og bestemmelser ang. vern av det opprinnelige. For montering trenges faktisk mer enn noen dagers "bunadkurs."

SPINNETREFF

Vi starta med spinnetreff en torsdag i Mars.Det var Torill Karlsen,(som bor i gammelhuset hos Arne),jeg,Arna,Berit og Ole Magnus,Olga D.og Gunvor som var med første kvelden.Tilsammen hadde vi 3 rokker og 4 sett karder som vi bytta på å bruke. Ulla var fordelt med et halvt kilo i hver pose,og ble tilbudt for en rimelig penge til de som ikke hadde med sjøl.Vi hadde bare småkarder,men det gikk bra og lage "tulla"for det. Det vistes tydelig at Gunvor og Olga hadde vært med på det her før,så de stod for opplæringa av oss som hadde holdt oss til ferdig spunnet garn bestandig.Først laga vi "stor tulla",for da blei det lettere å få "småtullan"fine og lette å spinne.Det kunne forresten tulles for noen hver,når det skulle kardes begge veier,og kardan skulle vries og snues rett.Men det tok seg i tøvinga det og,og etter hvert gikk det bra.Gunvorsin haug med småtulla blei anseelig,og ho rakk også å spinne litt til seg sjøl, få Arna og Berit i gang,og justere rokken min så den dro ordentlig.Vi starta klokka halv sju,og da klokka nærma seg ti,begynte vi å rydde opp etter oss.Tida blei fullstendig bortspunnet på veldig kort tid.

Neste kveld vi møttes kom Olga O. Sigfrid og Gyda sammen med oss. De haddE vært borti rokken før,alle tre.Gunvor hadde spunnet opp ulla ho hadde,og gjøv løs på et helt kilo den her gangen.Ho skulle forsyne familien med varme gode lesta,fullstendig hjemlaga lesta.Garnet var så jevnt og fint spunnet at det var en fryd å se på.Det ble litt forskjell når jeg starta på mitt vis. Hjulet skulle trøes jevnt og ikke for fort,og samme vei hele tida Jeg hadde et svare strev med det,for best som det gikk bra ei stund,bråstoppa hjulet og raste avgårde motsatt vei.Så skulle ulla snurres litt,så den kunne draes ut til en jevn tråd,få den ferdig snurra,samt skøyte den ene tullen i den andre.Derfor ble vel resultatet som det ble.

Jeg hadde tenkt og strikke lesta til gubben når garnet var tvinna,men fikk et hint om at det egna seg bedre til votta. Føttern er mer utsatt for gnagsår på hæl og tå,så de foretrekke jevne omgivelser,og i så måte står jo hendern litt friere.

Vi har bare hatt to kvelda foreløpig,så det jevner vel ut seg med tida.Bouclegarn er vanskelig å få til når en først har lært å spinne,har jeg hørt,så jeg tar det vanskelige først. Tredje kvelden kom ho Lilly også med.Ho hadde farga ulla sjøl og ut av det kom blått,rødlilla,gult,grønt og grått i fine nyanser.Rokken hadde ho demontert og pakka ned i en søppelsekk, for å få den med på sparken.Derfor fikk ho litt problemer med at hjulet kasta på seg når ho skulle begynne spinninga.Det ordna seg da ho fant resten av delene i veska,og fikk dem på plass. Da det nærma seg kaffetid kom Hildur med nystekte spesialvaffler og kaffe,og det smakte alldeles nydelig. Ho fikk gjennoppfriska litt av gamle kunster,og ble sammen med oss resten av kvelden.

Vi blir å holde på utover våren en stund,til det blir lysere og varmere i været,og aktivitetan blir fløtta utendørs.

TIL ABONENTENE

Sammen med dette nummeret av Austavinden får dere en postgiro innbetalingsblankett. Denne skal brukes til å betale bladpengene, som for 1987 fortsatt er kr. 40,- for de som bor i bygda. For de som må få bladet tilsendt kommer et portotillegg på kr. 30,- slik at den totale sum blir kr. 70,- .

Innbetalingsblanketten kan også brukes til betaling av medlems - kontigenten i Grendelaget, som fortsatt er på kr. 10,-

Også gaver til Grendelaget mottas på denne blanketten, men vær snill å fyll ut på blanketten hva beløpet gjelder. Det er egne rubrikker for dette, og de ser slik ut :

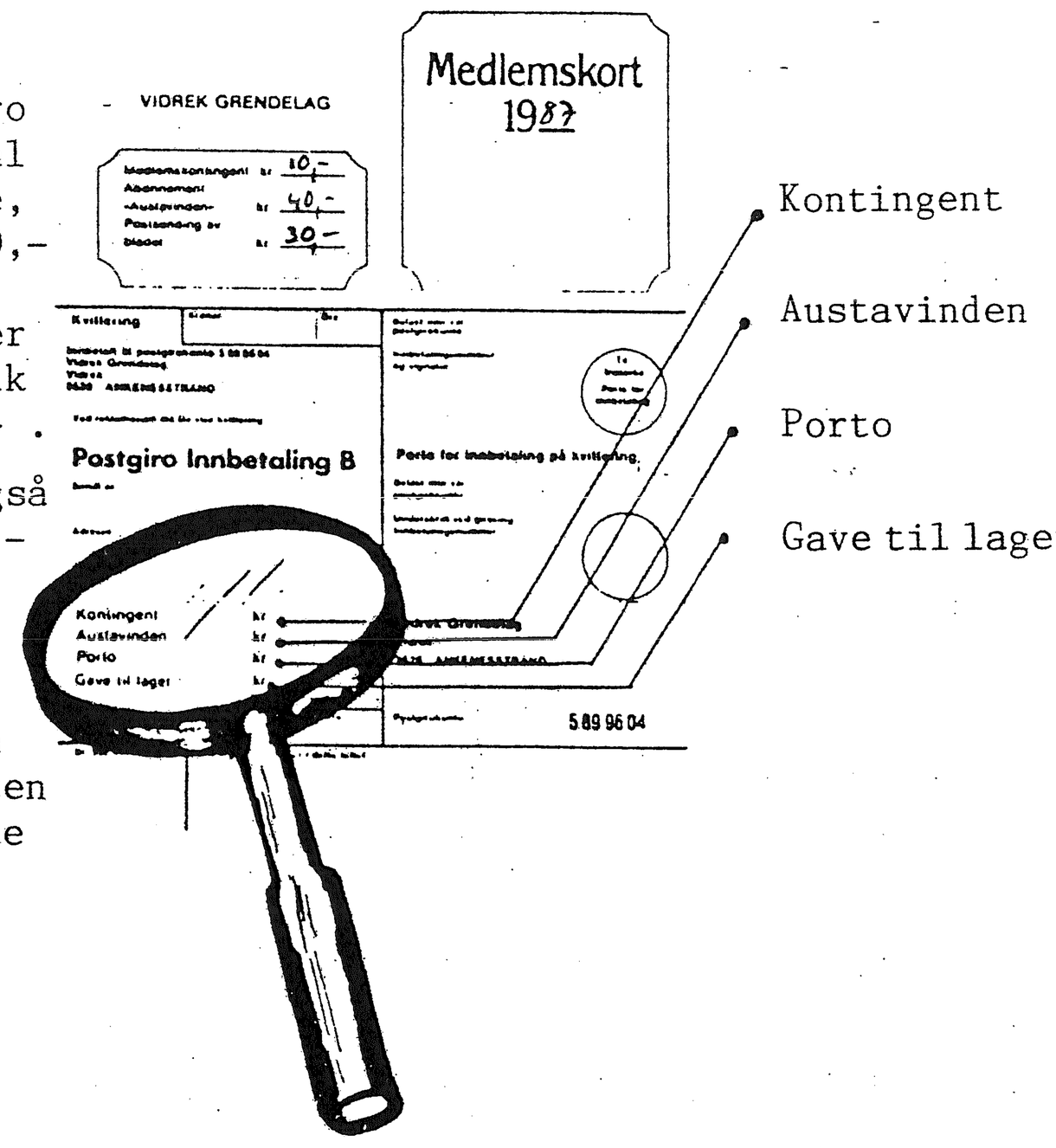

INNVANDRER RAPPORT

Navn: Gyda Skjevik Kongsbakk

Fødested: Skrova

Skrova ligger ute i Vestfjorden, ca. ei mil fra Svolvær. Her bor det 4-500 mennesker. Stedet består av flere øyer, og på en av disse vokste jeg opp.
I billedbladet " NÅ " stod det for et par år siden en artikkel om Skrova, og der ble det fortalt at gjennomsnittsinntekten for hver innbygger på stedet - fordelt på både store og små - lå på 220 000 kr i året. Denne rikdommen var absolutt ikke tilstede i min barndom. De fleste jobbet med det som havet gav, enten som fiskere eller fiskearbeidere, og det var ikke noe man ble rik av den gangen. Det var vel nesten bare læreren og postmannen som var uavhengige av fisket.

Når man kommer inn til Skrova med båten, ser man bare stein. Men det fins en god del grønt også. På den største øya, der vi bodde, var det fire gårdsbruk. Vi hadde 2-3 kyr og noen sauer. Faren min var også fisker og drev med juksa. Til å begynne med rodde han på havet, men etter hvert kom jo den moderne tid inn her også, og flere og flere fikk motorbåt. Jeg kan godt huske da pappa første gang kjøpte seg en liten sjark. Den het "Pøyken". Store framskritt,og en enorm lettelse!

Vi var avhengige av havet på alle vis. Også når vi skulle handle og hente post måtte vi i båt. De ungene som bodde på "vår" øy, måtte ro på skolen hver eneste skoledag i 7 år. Vi var aldri borte fra skolen på grunn av uvær, men jeg husker at når sydveststormen raste som verst, skysset pappa oss, og vi satt ofte i båten og ventet på at vinden skulle løye såpass at vi kunne legge over sundet.- For et par år siden ble det bygd bru her,men for oss var jo det i seneste laget.

Jeg gikk på en 4-delt skole. Det var i den tida at jentene var stille og beskjedne og guttene litt mer rampete. Ofte hendte det at guttene fikk skjenn av læreren fordi de hadde vært i fjæra og ertet "sjybåra". Det var jo en livsfarlig lek. I friminuttene slo vi ball, spilte ball (det gjør ingen unger nå), lekte ringleker og forskjellige andre ting.

I fritida oppholdt ungene seg mye på kaiene, under kaiene og i båt, og det var, og er fremdeles et under at det ikke skjer noen ulykker. Det var artig å tøyme (fiske) mort fra kaiene, og det var katten svært glad for.Om vintrene var der masse fremmede fiskere og en mengde båter, så da var det livlig overalt. Guttene skar torsketunger som de solgte og tjente en god del penger på det.

Sist i april/først i mai var det sesong for måsegg. Vi hadde et bratt fjell og en holme der vi plukket egg, og det var veldig artig.

Da jeg var ferdig med folkeskolen, reiste jeg til Kabelvåg og gikk på realskolen der i tre år. Etter det ville jeg prøve å få meg en utdannelse. Jeg arbeidet jo av og til på bryggene med tørrfiskarbeid, sildeverking og kvalkjøttskjæring, men det kunne jeg ikke leve av. Jenteyrkene den gangen var for det meste sykepleier, frisør og lærer. Sykepleier slo jeg raskt fra meg,for jeg har aldri vært noe begeistret for å se blod. Frisør tenkte jeg på en stund, men så hadde jeg et par onkler som var lærere. De overtalte meg til å prøve meg på lærerskolen, og så var det jo også den lange, deilige sommerferien som lokket meg. Men først prøvde jeg meg noen år som "erstatningslærer" som det het da. Jeg var blant annet i 2 år på Øksningan i Herøy på Helgeland. Der trivdes jeg kjempegodt, selv om det var langt til havs og strømmen ikke var kommet dit enda.

Men for å gjøre en lang historie kort, så kom jeg inn på lærerskolen i Tromsø, og der var jeg i fire artige år.

Så plasserte skjebnen meg her inne i Ofoten, først to år i Ballangen,og så ble det endelige stoppestedet Vidrek. Her har jeg jo grodd godt fast i løpet av de 24 årene jeg har bodd her. For selv om Lofoten og Skrova er den skjønneste plass på jord når det er sommer og havet ligger blankt og stille, så er jeg sjeleglad for at jeg nå bor på fastlandet og slipper å være avhengig av været og havet bare jeg skal hente posten.

Men innerst inni meg er jeg jo fremdeles ekte lofoting!

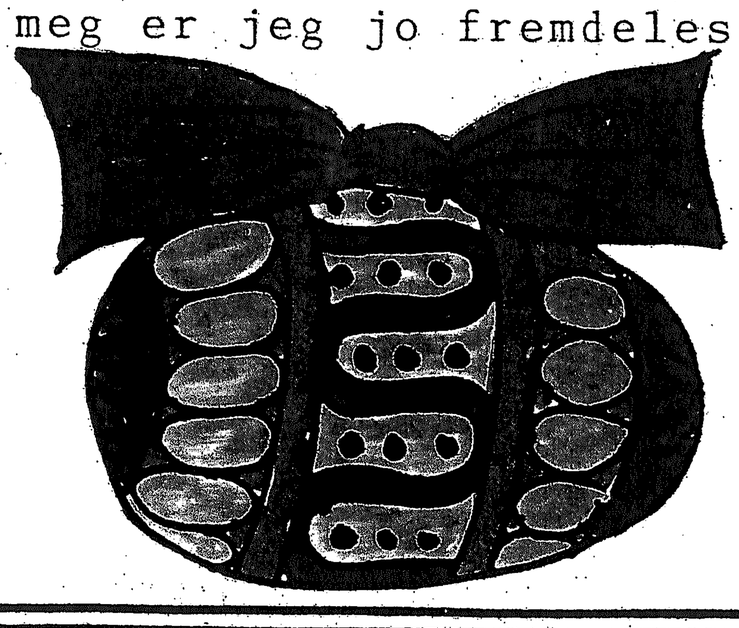

BARNESIDA

1. Hvem ble verdensmester i orientering i 1983 ?

   a) Harald Thon b) Sigurd Dæhli c) Morten Berglia.

2. I hvilket fylke er Lyngsalpene ?

   a) Sogn og Fjordane b) Troms c) Sør-Trøndelag

3. Hvilket ukeblad utgis under samme navn i Norge, Sverige og Danmark ?

   a) Hjemmet b) Allers c) Se og Hør

4. Hvem er Richard Clayderman ?

   a) Filmskuespiller b) Fotballspiller c) Pianist

5. Hvor store deler av Norge er dekket av skog ?

   a) ca. 1/4 b) ca. 1/2 c) ca. 1/3

6. I hvilket fylke arrangerte Norges speiderforbund sin landsleir i 1981 ?

   a) Hedmark b) Akershus c) Møre og Romsdal

	A	B	C
1			
2			
3			
4			
5			
6			

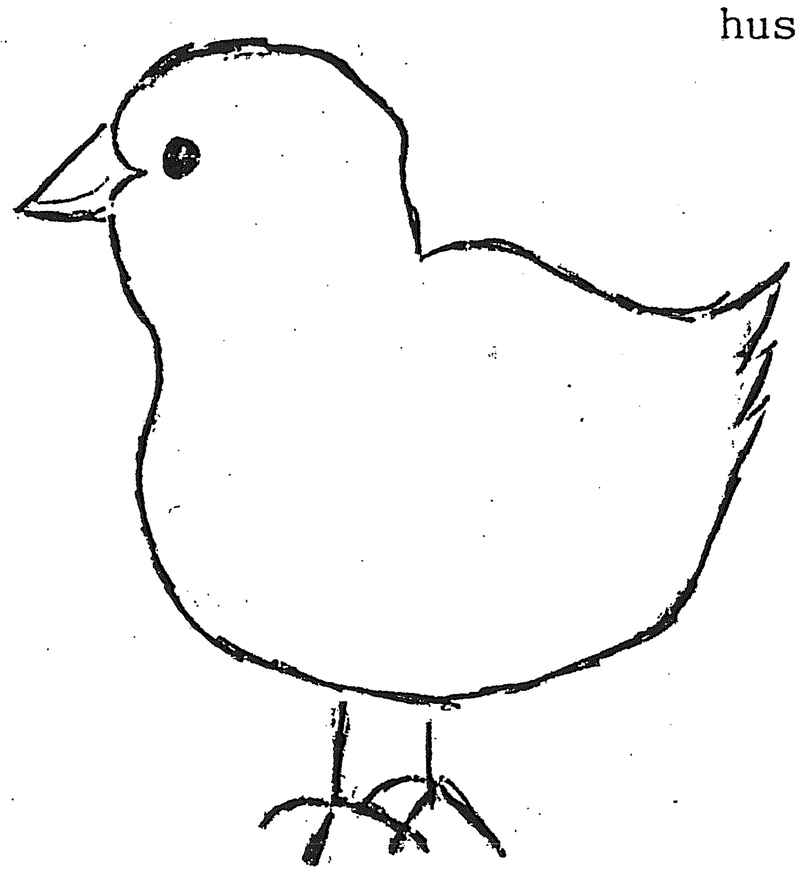

«Rund-ord»

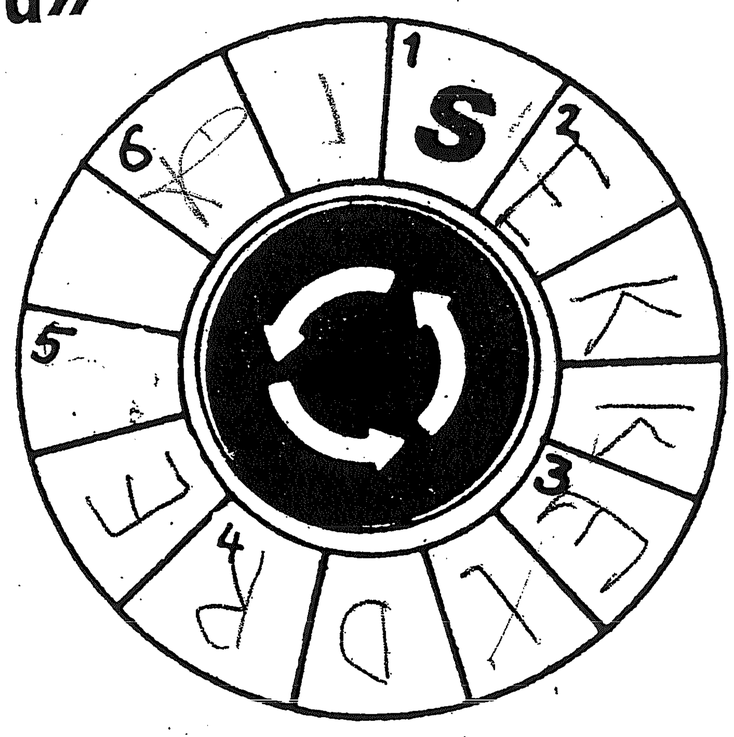

1. På ryggen på tur
2. Lumpen
3. Ikke yngre men .
4. Gjenpart
5. Slit
6. Slå

ER DU STRESSET?

Sett deg godt til rette, utstyrt med klokke og blyant. Led blyantspissen — med løftet albue og i løpet av 25 sekunder — fra pilen i sentrum til spiralens ytterkant, uten å berøre de små sirklene. Kommer du gjennom uten å støte på noen av sirklene, er du i toppform!

Mindre enn fem sirkler: Bra form.
Under ti: Noenlunde bra form.
Over ti: Dårlig form, det ser ille ut.
Du skal vite at testen ikke bare er moro. I Sverige er den brukt ved vitenskapelige forsøk.

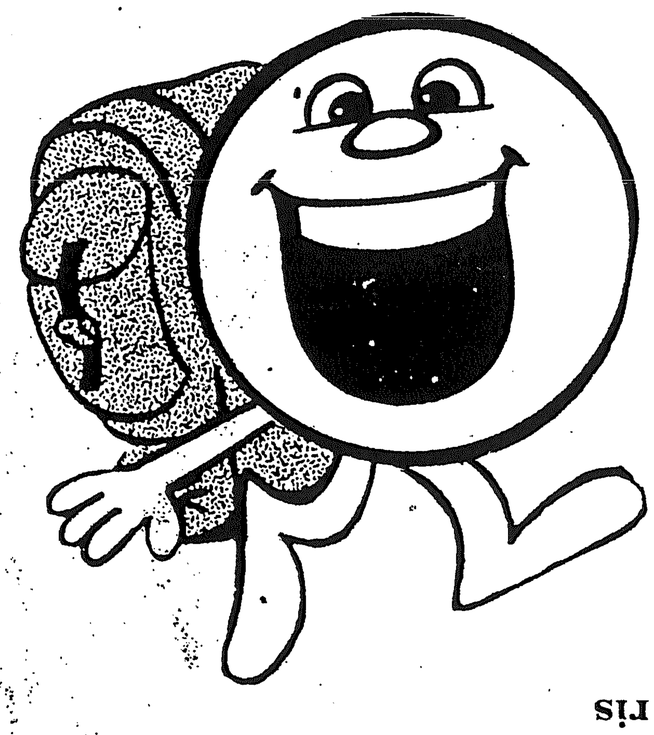

Rund-ord:
Sekk – ekkel – eldre – rest – stri – ris

1) C 4) C
2) B 5) A
3) B 6) A

	DYR	NORSK BY	BLOMSTER	IDRETTSGREN
P	Pongrotte	Porsgrunn	Paulinerose	Paddling
Å	Å	Ålesund	Å	Å
S	Slange	Stavanger	Smørblomst	Ski
K	Ku	Kristiansand	Krokus	K
E	Elefant	E	E	E

På hver linje skadu finne dyrenavn, navn på norske byer o.s.v. som begynner på samme bokstav som står fremst.

En lege i Sverige har fått tildelt en æredspris. Han har oppfunnet en medisin det ikke finnes noen sykdom til.

*

Hvorfor kan ikke jeg grine når fuglen på den grønne gren ?

*

Ligningsvesenets nye telefonsvarer : Dette er den automatiske telefonsvareren for ligningsvesenets klagekontor, når De hører et pip, kan De begynne å lyve.

Kona: Jeg skjønner ikke hvor sønnen vår har fått det vanskelige humøret sitt fra. Han har i vært fall ikke arvet det fra meg. Mannen: Nei, du har jo ditt ennå.

*

Har du hørt om bakeren som gikk på loffen ? Men han brød seg ikke om det.

*

-Ole, du har 20 kroner i lommen din og du mister 7 kroner. Hva har du da?
Ole: Hull i lommen.

ORDTAK FRA FORIGE NUMMER

1: Bedre seint enn aldri
2: En svale gir ingen sommer
3: En fugl i hånden er bedre enn ti på taket
4: Uten mat og drikke duger helten ikke
5: Den skal tidlig krøkes som god krok skal bli
6: Morgenstund har gull i mund
6: Jo flere kokker jo mere søl
7: Morgenstund har gull i mund
8: Som man reder så ligger man
9: Kjært barn har mange navn
10: Den vet best hvor skoen trykker som har den på
11: Etter den søte kløe kommer den sure svie
12: Den som ler sist ler best
13. Tale er sølv tie er gull
14: Ærlighet varer lengst
15: Å gå over bekken etter vann
16: Borte bra men hjemme best
17: Ledighet er roten til alt ondt
18: Mange bekker små gir en stor å
19: Det er ikke gull alt som glimrer
20: Når det regner på presten, drypper det på klokkeren

Bokanmeldelse:
v/ LI/KO

DAGBOKSNOTATER OG MEMOARER FRA 1936

— FORFATTET AV ARNE KONGSBAKK - FØDT 27.7.-23 —

Innledning:

"Itte ælle e så heldig å ha eit syssjenbån på Gjøvik!" Eller en bror som var forfatter for over 50 år siden. Det er jeg!

En av mine mange og ufrivillige hobbyer har vært å rydde opp i gamle hus. Her finnes skap og skuffer, "småbommer", skoesker, store konferlutter, mapper o.l., fulle av "allverden", - både abstrakt og konkret. Det tar lang tid å arbeide seg til bunns i samlingene. Ofte kan det bli både kaldt og trasig i kneledd,fingrer og rygg. "Askeladden" så gagn i allt han fant, men ikke allt gir de store innkomster, "overtid"- eller "svarte" penger kommer ikke inn i denne sammenheng. Bare en umettelig higen etter å komme på bølgelengde med de mennesker som her trekkes fram fra fortiden. Brever og hilsner - til- og fra barn og voksne som forlengst er borte,-nyheter og diskusjoner, gamle dokumenter som gir bilder av en tid vi ikke evner å innleve oss i. Det være seg papirer på eiendomsoverdragelse, dødsbo og skifte og 'storarv" fra Amerika. Små blyantnoterte lapper om tanker som aldri kom på trykk - eller blei sakt- gjennom år, gjennom et helt liv.

Jeg skammer meg ikke for å si at alvor, vemod,smil og tårer har vekslet mellom redigeringen og sorteringen. Innimellom en indre hummring for tilslutt å ende i en hjertelig latter som har rystet et gammelt skrog. Etter å ha brendt en mangeårig utdannelse, - har jeg en rikholdig samling "ringpermer" som nå får "come back". Museumsarkiv? - Det nye innholdet får meg til å tenke på en fransk forfatter som skrev i forb. med sin 90 års dag,- (ikke er jeg 90 år-og kan bare etpar franske gloser, men jeg har lest i oversettelse)- han sier:,"I en krok av mitt hjerte er jeg enda 20 år"! - Det var som om jeg skulle sakt det sjøl!

Årets forfatter skulle egentlig debutert i"Austavindens" julenummer - 86og jubileumsåret -"36 -86". Grunnet stort arbeidspress - måtte utgivelsen 2nen prioriteres og julemessa 1ste prioriteres.

x

Min brors "gule dagbok" blei lest og kommentert siste høst, i nærvær av forfatteren og et antall"vettuge"mennesker. Under stort, meget stort press-- blei forfatteren innstendig bedt om tillatelse til å offentliggjøre debudtromanen .

Forfatteren innrømmet at det i utgangspunktet var journalistiske tanker som lå bak foretaket. Skulle på en kort måte og bredest mulig - prøve å dekke det som rørte seg i bygda. Med andre ord: folk i hverdag og fest, sorg og glede, i sommer og sol, i vinter og mørke. Personlig synes jeg det er en unik kulturhistorie som her berettes,- fra Vidrekbygda - for over 50 år siden.

Vi kan her og nå ikke offentliggjøre hele innholdet på grunn av forhandlingene som foregår med utenlandske forlag som står i kø for å sikre seg manuskriptet. Følgende klipp.....:

1936. 1.februar, - lørdag.
Idag reiste det 7 personer med båten. Sauen våres kom imorges. Det er pent vær idag, stille på havet og enkelte snebyger. Edvard Ravn (Brubakken) er nu bra og skulle komme hjem ikveld, men han trodde ikke på været. Ikveld kom det flere enn de som reiste imorges.

Søndag2. febr. ..... Skyet vær, kanskje blir det sne -og austavind som vanlig. Sanitetsforeningen har årsmøte hos Anna Ravn kl.3. Alle måtte møte grundet valg. Østlig bris, gjeldende til i morgen.

x→ Det skal ha vært en "Svartebok", som den er ikke funnet - ennå!

Mandag 3. febr. ..... - Erling har gjeburstag idag. Tante Astrid og Julie Johanne har også. ...Arne Olsen var ikke på skolen idag... Ikveld fikk sjomsauen litelam. Edvard Ravn kommet hjem.

Tirsdag 4. febr.. ....- Ingen båt idag. - Vidreks folketall, 97,- 26 gårder- medregnet hytter.. Vidrek har kjøpt nye Biblotekbøker for 100,00 kr. Utlån hver fredag fra kl. 4 - 5. .. Idag var Heitmann Eriksen her med lønning (."denna hundsjiten"..brukte han å si) Det er lite vann- så mann må kjøre fra elva.

Onsdag 5. febr. ... -Folk begynder å ruste seg til Lofotferd. Pappa skal til byen...-.Vidrek er et flatt sted og her tar næsten allslags vind. .. Vidrek har Dampskibsekspekspidsjon(det var min feil) ...Handel- og Poståpneri. . Reklame: Enevold Kongsbakk har stort utvalg i varer.. Middag: Fisk og potet med kvit saus. Suppe. Det er to som har radio på gården.. Vekslende bris, oppholdsvær.

Torsdag 6. febr. .. -..Ikveld er det foredrag på skolen av Kan.teo. Leirvåg kl. 5/30. .- Vidrek har skole og et Folkets Hus. . Iførste klasse er det 16 elever og i annen klasse 12, tilsammen 28 unger. Middag: -fisk og poteter,lever og rogn. ..Det kunde vel være en 25 -30 mennesker på foredraget. .."Nord-norge"kom inn i rute kl. 12.

Fredag 7. febr. .. Leirvåg reiste idag... Fra lørdag anløper " Skogøy" morgen og kveld. Middag:- Spekesild, poteter og fiskesaus. Bra sleføre, men dårlig skiføre. .. - .....

(2)

Lørdag 8.febr... ... --..fest på Folkets Hus kl 8 em. Fin musikk, - god resturang. Entree: 50 øre. Det var bil herinne med folk. I morges kom en emiser og skal ha møte imorgen. (meget beleilig !)

Søndag 9. febr. -..... ..Det er morsdag. Møte på skolen kl. 11. av emiser Brennsund. . Iettermiddag møte kl. 4. Lilly er på skitur. Det er ventendes en predikant på onsdag. Mamma har fått morsgave.

Søndag 16. febr. .. .Einar er fri for vatn og må kjøre til elva. Johan ,Edvard og jeg er på skitur til Kråbakken, senere kommer alle de andre guttene etter.Artur brekte den ene skien , men fikk den reparert i Holtvika.....- Kl. 3. er det møte i lysverkskomiteen.
NB→ plukket litt her og der.....
Johannes på Gjerdhaugen har fått seg hund... ..-frostrøyk- 16-17gr. Pappa har flyttet motorbåten til Saltvik....Den nye rappmotoren kom idag med Skogøy.....Hotell Rex åpnet en 1/2 time idag. (??) ..På 55 meteren vant Edvard overVidkun med 10.mtr., Arne O med 2,5 over Arild.... -...- Utpå dagen slo det til med austavind , pappa og Erling måtte til Saltvik med motorbåten...-store snyskavler, 80l. melk til meieriet. Huff!-....Vidkun, Albert,Kåre, ArneO. og jeg lager skibakke i Storhågen og prøvetrener på 5mtr.. Spørsmålet om moloanlegget diskuteres,-.. --arbeidet kan muligens settes igang før påske... 15.mars. Det har vært så stygt vær at vi har måttet være inne 16.-Fykan gikk på land ved Kjerringnes i Sjomen. Såvidt den ikke gikk til bunns...-.....Veien inn til Skjærvik begynner så smått og få sammenheng. --Vi holdt Gunnars 17årsdag ikveld,-med sjocholade,(!) smørbrød,gammeldagslefse,bløtkake,kringle m. m. - Aftensang ved Krohn Hansen,...-kirkehistorie,naturfag og regneinnføring til imorg.
NB→ ..-lyrikk:"Solen på den klare himmel skinner, våren titter snart frem og vinner. Sneenærenda ikke gått bort, men om en stund er det gjort.-...- pappa har begyndt med drivbenkene,(24.mars)..-En beklagelig ulykke hendte ved Røsås ikveld, 4mann holdt på å miste livet. De blev berget iland av folk fra Vidrek.....-Antall fjøsfe hos oss: 6kuer, 3 kalver,7 sauer, 1lam,(blir flere) 6 høner, 1 hane og 1 hest. De har fått 3000.-til moloen- lønn og 300.- til dynamitt. Snart påske, - livlig handel på butikken idag. Albert og Ola kommer fra Saltvik med Lofotgarnene...Middag: Torsk, lever,rogn og suppe.-..

→ Vi hopper litt igjen :

5.april. Vi var i Debergbakken og dagens lengste hopp ble 12 mtr. Nu kommer det lam hver dag.--- (8.april)..mange påskegjester, mye gods og post. ..4løyper er oppgått til fjelds,- 1 fra Røsåsen,1 fra Indregård til Andrashytta,1oppKrådalen,1 til Hammaren, ja, og så fra Holtvik,- det blir 5.....Idag 2 smålam til. Krohn Hansen preika.

10.april,langfredag.--..Middag: Kjøttkaker,brun saus, grønærterstuing, -sviskersuppe. Arne O og jeg gikk til Helligdagsvannet kl. 3. --.-- på kvelden besøk av Magda og Ola, Oline og Henning.
Påskeaften: - vi har båret inn ved ,hentet vann i elva, høgd eine og strødd i gården. .. Imorgen går m/b "Skreien" til Ankenes.
Mange reiser til Ankenes, Astrid, Jørgen og jeg er hjemme for å passe drivbenkene... (Bjarne Andreas Rosenstrøm forretter) ....
Middag: Melk, smørbrød med gomme, syltetøy og egg. .Kl.2. går A.O, Albert og jeg til høyden overfor Helligdagsvannet.
14. april: ... Arbeidet på moloen begynner, EDVIND er bas og har 10 mann i laget... 18.april. Klevask,- Erling og jeg kjørte etter vann ..3 skudd er løsnet i Bryggeberget,..Kleppsuppe til middag,..Olav i Saltvika kjørte hull på motorbåten vår med m/b "Skreien" som gikk i Saltvikruta.-- Gunnar, Johan og Erling måtte ro ombord for å spikre på båten idag(på søndag.) Middag: Fiskegrateng med matfett.poteter og rødskelee med fløte. ...20.april. -- sepoteter bæresopp,(Gunnar) 78 kasser,..-Hans på Bakken kom fra Lofoten ikveld,..5 margarinkass. fra byen,...-det 7de lammet er kommet.
Fjøsprat: morgen- ett fange høy, middag- en stamp halm med sø og sildmel, kveld- et fange høy.turnips og vann. Da blir de melket.- ...
....108 kass. sepotet på loftet og i kammerset,..Idag to middager,- første,-pannekaker med saft,- andre,- potetklubb med fett og bruna fleskebiter til.--.. pappa og Gunnar har tømt og vasket brønnen.
26.april.--Rones Larsen reparerer motorbåten,- den står i Hans Ravnbrygga... Moloen har nu en lengde på 20- 22 mtr.....Melkeproduksjon: Jan.- 8401.- febr. -8201.- mars.-10551.- april.-11091.....

1.Mai. ..-fri fra skolen, Johan og jeg drog flyndregarnene,10 flyndre, 2rognkjekser og 1Lom, vi hengte den på gjellen til Hans Ravn.
Kl.16.beg. 1ste maifesten med sang,orgel og gramofonmusikk, mat og sjocholade. Så sang vi."Arbeid før natten kommer." Tale av lærerinnen. Grammofonmusikk. Da gikk jeg hjem. (!:!) ...3.mai.Solgte mairoser- 10 stk. for 1.-kr.. Artur solgte 30 forledenårsroser,Erling 20, Albert 20, Ruth 20, Ester 10. .. Idag er jeg syk og ligger, men har fulgt med tiden. Kaptein Nyborgs lyst-yacht lå utenfor her iformiddag.
Middag: Fiskegrateng skåret i skiver med gulrøtter og makaroni til,- saftsuppe.(Lilly praktiserer etter avsluttet husmorskole- og det antas at forfatteren går surr i navn og retter!)..
Værmelding:-solen har skinnet hele dagen, en liten austavindsgråe har pustet litt. Røsås +6, Vidrek +7, Holtvik+6, Brubakken +7grader....
.. - Skolefotballkampen- uavgjort, -A og B fikk to kårn hver.(Dette er før -38 rettskrivinga og læreren hadde knapt lært faguttrykk på engelsk) ..- jeg hopper over mandag, det kommer av at jeg har liten plass i boka... - Regneprøve på skolen, flyndre til middag, suppe.(igår hadde vihjemmelaget seikaker i brun saus).. -8. mai. Indianna Ingebrigtsen, Sjomnes døde idag. .9.mai.-Enkefru Berentine Amundsen,Røsås døde idag, 80 eller 82 år. ..Lapskaus,flatbrød og sviskesuppe. Festen ikveld,- på Folkets HUs avlyst grunnet dødsfallet....Idag hørte jeg Hornemusikken iHåkvik trente til 17. mai. Lilly og Gunnar øver skuespill på Gjerdhaugen... Benoni er bas på moloen. Pappa er på bankmøte i Sjomnes,
Søndag 17. mai. Pent vær, pen flaggbris. Kl.10.- salutt, barnetog,..
Middag: kjøttsuppe. Kl.4.- festen begynner,-kl. 5.-voksentoget,-ca.100. Salutt, mat og sjocholade, lek,-500mtr. kappløp blev avlyst, tale av lærerinne Indregård... 23. mai..idag reiser Erling på konfirmantskolen. Jonette på Bakken døde ikveld,-73 år , begraves pinseaften-30 mai.
28. mai.- poteter satt på Lundenes og Garsåkeren, no nettopp fikk vi kyllinger,vi har satt kål,gresset gror godt, snart titter kornet opp,-.. 20 varmegrader i middagstiden....-Begravelse, masse folk,"Skreien",- "Sjøliv" og "Svanen" førte folk.Travel tid..,grisunge ank. ..SLUTT !

PASKEN 1956

Ja, slik kunne det se ut i påsken der vi unger dreiv på i hoppbakken vår oppe i fjellsida på Båtberget der jeg kommer fra. Bakken hette Fjellbakken og lå veldig fint til. Det var flere av oss som fikk nye ski og staver til jul, så allerede i romjula ble hoppbakken preparert og prøvekjørt.

I påsken 1956 var det et nydelig vær. Det ble arrangert skirenn for barn og voksne på Ankenes med hopp 3 omganger og langrenn, og vi hadde dommer fra byen. Det var mange fine premier til alle som var med å hoppa. De største av ungene var med i både hopp og langrenn. Langrennsløypa var ca. 5 km lang, fram og tilbake. Hoppbakken ble preparert på forhånd. Den ble trakket opp og ned flere ganger så den ble passe hard og fin. Vi hadde med oss et par spader for å måke opp en kul og hopp. Så var det å trakke øverrennet. Det skulle være helt beint og pent. Deretter pløyde vi ei snorrett løype fra toppen og ned. Bakken var sånn passe stor for oss unger. Vi kunne hoppe opp til 30 m, men da var det vanskelig å stå, for da kom vi nesten ned på sletta.

FORMANNSKAPET DEKKER RESTGJELD:

Glede i Vidrek Grendelag

– Dette betyr en stor oppmuntring. Grendehuset er svært viktig for miljøet i bygda. Det er vårt samlingssted og er med på å skape trivsel.

Jo, Anne Berit Søfteland Eidissen er glad i røsten. Og med god grunn. Narvik formannskap vedtok nemlig i sitt møte onsdag å dekke resten av et lån til Vidrek Grendehus, og det å være kvitt gjeldsbyrden betyr en stor oppmuntring for det videre arbeidet.

Det er den gamle skolen på Vidrek som er omgjort til grendehus. Hundrevis av timer er lagt ned i dugnadsarbeide, men fortsatt står det oppgaver i kø. For å makte det videre vedlikeholdet søkte grendelaget om å få ettergitt restgjelden på vel 19.000 kroner av et lån på 35.000 kr. Lånet har bl.a. gått til isolering, maling og oppussing, og sammen med dugnadsarbeidet er det anslått at bygningen har fått en verdiøkning på over 100.000 kroner.

Narvik kommune er stadig eier av bygningen og det føltes ikke helt rettferdig for husstyret at man da måtte benytte overskuddet fra julemesser o.l. til å nedbetale lån.

— Det er ikke få utgifter med å holde en slik bygning vedlike, og mye arbeide gjenstår ennå — eksempelvis bytting av det elektriske anlegget og restaurering av kjøkkenet, forteller Berit Søfteland Eidissen som er sekretær i husstyret.

Vidrek Grendehus benyttes i dag til mange forskjellige formål. Det finnes barnegruppe, ungdomsgruppe, speidere og trimgruppe som alle har en aktivitetskveld i uka. I tillegg kommer basarer, kafé, juletrefester, 17. mai-arrangement og gudstjenester. Også bryllup og andre tilstelninger forekommer, så det er hevet over tvil at Grendehuset er en berikelse for bygda.

— Grendehuset er noe å samle seg om og som skaper trivsel. Folk i bygda er også veldig ivrige når noe skal gjøres på huset, forteller Berit Søfteland Eidissen.

Før saken ble avgjort i formannskapet sist onsdag hadde kulturstyret gitt anbefaling om at kommunen burde se på muligheten for å dekke lånet, mens rådmannen ikke kunne påvise dekningsmåte og derfor hadde tilrådd avslag. Formannskapet tok pengene av «egen lomme» — dvs. formannskapets konto og satte strek over lånet.

forts. fra s.23.

Denne påsken var det masse folk som skulle til Svartdalen i det fine været. Dit var det vanlig for de fleste på Ankenes å gå i påsken. Svartdalen ligger høyt oppe på Ankenesfjellet. På veien til Svartdalen lå hoppbakken vår, og ved 11 tida på formiddagen da rennet skulle begynne, var det mye folk i hoppbakken. Sola skein, og alle var i godt humør. De prata og flirte. Vi hoppa 3 omganger. Så var det langrenn. Gubban, de sto der og fulgte med at ingen uhell skulle skje. Ble de litt engstelige, tok de seg turer rundt for å se. Men alt gikk fint. Da det hele var over, gikk de aller fleste videre til Svartdalen for å møte de andre som kom dit fra indre Ankenes. Der satt de og hygget seg med kaffe på termos, mat og appelsiner, saft og brus til de minste. Da sola kom lavere på himmelen, begynte folk å gå ned igjen. Det skulle lages middag. Etter så mange timer i fjellet, smaker en middag med kjøttkaker, erterstuing, brunsaus og poteter kjempegodt. Senere på kvelden var det premieutdeling på Ankenes Sanitetshus med kaffe, kaker og brus. Jeg ble nr. 2 i hopp, men jumbo i langrenn, da jeg brøt løpet etter 1 km.

I denne hoppbakken hoppet og trente vi ungene hele vinteren når vi kom hjem fra skolen, men morsomst var det jo når det var arrangert skirenn i påsken. Jeg ønsker alle en god påske!

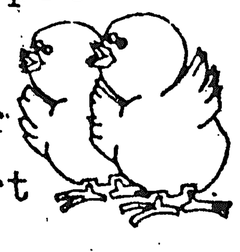

Jan Jørgensen.

Om vannmangel,- vintertid,- frost og litt til.

"Der skulle vi ha vørî`Kal", står det i ei vise.--
Den høyeste geysir (vannsprut) som kommer opp av jorda er Waimangu-geysiren på New Zeland. I et utbrudd i 1904 sprutet den ei vannsøyle hele -457 m. -høyt.!! Men siden har den vært død. Derimot finner vi i Yellowstone National Park en stabilere sprut, som med noen ukers variasjoner har utbrudd opp til 115 m. høyde. Og da har den levert opp til 37 850 hl. vann pr utbrudd !
Bare så inderlig synd at den er så langt fra vannbasenget vårt !

Mon dette minner meg om, at vår vannmann Kåre nevnte vannverkstyret har hatt kontakt med et vannborefirma. Etter foretatt befaring, venter en no på anbud for boring. Her er jo flere slike firmaer som aventerer i avisene, så et av dem må da komme ifra å skaffe kompleteringsvann bare når elva er tørr. Dette med boring ned til 40 - 60 m. dyp er da ganske vanlig. Finansiering- og andre saker bør bygda få høve til å vurdere, når det snarest inkalles til møte i vannverket. Styret har en utakknemmelig jobb som ikke er blitt verdsatt nok. Men jeg beklager fremdeles at medlemsmøte/årsm. ikke blir holdt, iflg. vedtektene.- (Dette er skrevet 4. mars). P.g.a. dette, vil jeg ikke fortsette i styret. At kommumen snart skulle overta, var ikke brukbar årsak for å utelate overnevnte møtefungsjon. Dette er da klart, når kommunen ennu ikke har overtatt , 10 år senere.! Selv om der vistnok årlig har vært søkt om dette.

Det ryktes foresten, at folk derfra har vært på befaring her ute?

Men de "befaringene" som soldater har hatt, med teltslaging rundt omkring basenget - bør vi forskånes fra. Det samme kan sies om kjøring med bandvogner og scooter ute i plantefelt og skogsmark. Jeg vet ikke om det her er innhentet tillatelse eller meddelt grunneierne rekvisisjon for slik ferdsel. Når det gjelder scooterbruk av sivil art har lovverket vert klar. Dette er jo yderlig blitt innskjerpet i de nye lover. Grunneieren kan bruke scooter i egen skog, ingen andre uten hans tilsagn og med tillatelse fra fylkesadministrasjonen. Det er ikke lenger kommunen som gir slike dispensasjoner. Og bra er det at dette holdes under styring. Vi ser scooter på bilhengere til stadig, og hører om wild-westkjøring både på fjellet og i bebyggelsen i naboskapet. Det må ikke bli noen utglidning og toleranse ovenfor noen. Dette er en sak for bygdas grunneierlag å overvåke.

Ja-ja, her gjekk vi i avberafrosten før jul og var redd for vann- og kloakkgrøftene våre.- Imens lever folk mange steder på jorda med evig tele året rundt. Den dypeste tele eller perma som er registrert med radiobølger finnes ved Vilujelva i Sibir er hele 1370 m.dyp!!- Og det tykkeste isdekke oppå jorda er likedan målt i Antarktis med hele 4776 m. Der har vi også de kaldeste temperaturer,-med ÷ 89 gr.C- Da har vi trengt de elektrisk oppvarmede strømpene vi såg i "Norge Rundt".- Lite trivelig er det å bo i Coffeywille (USA) der det stundom ramler ned fra himmelen haglbyger med"haglkorn" på opp til 750 gr.og 19 cm. i diameter-! Heller ikke bo under Waialefjellet på - ja tenk- Hawaii ,for der regner det opp til 350 dager i året.- Tror også vi har fått litt vansker i Delta (Mexico) med +60 gr. C .--Vi syns ofte vintermørke varer lenge, men tenk på svalbardfolket,- lange mørketid,- nesten som på Nordpolen der vintermørket varer hele 186- av vårt års 365 dager !- Når austavinden blåer f.eks. " Stiv kuling"-(det vil si ca. 17-20 m./sek.- eller ca. 72 km./ time) , da er det lite triveligt. Men fri og bevare oss fra været den 12/4-1934- i New Hampshire (USA), da blei vindstyrken i en tornado målt til 371 km./t.-- Og tenk på oss her med vår storfjæra, med opp til 100m. fra naustene til ytterste moloenden på storfjæra, men likevel med bare ca. 2m.forskjell mellem flo og fjære.(Gjen.mål i Narvik er 1.88 m. iflg. Almanakken.)Men i Bay of Fundy(Canada) er vanlig tidevannsforskjell - 14.5 m.- Og på Tahiti er det praktisk talt i n g e n forskjell mellem flo og fjære.-

Tror du dette er bare skrøner og tull?- Det står blant mangt og mye i Gunnes Rekordbok 1987.--

Nei, godt folk - tiltross for vår forblåste og vasslause gamle bygd,-så ver takksam for livet med sitt helt jevne livsløp.

JøKo.

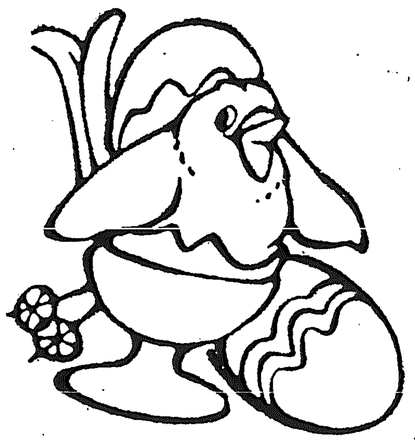

Etter at denne artikkelen ble skrevet har det vært holdt et medlemsmøte i vannverket, hvor det ble vedtatt at et vannborefirma skulle engasjeres for å bore ette vann oppe ved demninga. Dette skal finansieres med årets vannavgift + at hver fastboende abbonent betaler kr. 1000,- og hytteeiere som er tiknyttet vannverket betaler kr. 500,- .

Kjell-Olav.

RALLARFEST

Med moroa friskt i minne vil eg skrive nokre ord om rallarfesten på skulen fredag 19.mars.

Litt over 40 stykker hadde meldt seg på (Anna Ravn inkl. - ho er så glad i lapskaus - som ho fekk brakt heim, - ho ville gjerne støtte opp om arrangementet.)

47 stykker kom iført flottaste rallarantrekk. i mottakelsen satt ein "herre med bart" som utpå kvelden måtte testes (om den var ekte),- det var han ikkje.

Stemninga vart på topp med god hjelp av Lockert's Trio med kjempegod musikk. I lange periodar unektelig trangt på dansegolvet, - nokre tok rett nok meir plass enn andre, både i omfang og armsleng.

Ein del av bygdas folk hadde møtt fram, men me hadde nå sørga for importerte og, og dei såg ut til åtrivast.

Ein selskapsleik vart det og tid til, den einaste folk på Vidrek kan, - to lag med 3 på kvart - to snorer med mutter i enden. Denne mutter med snor skal bli tredd på innsida av kleda på den fyste på laget og vidre til andre og tredje. Tilslutt skal han dragast tilbake. Are Eidissen hadde gode lederegenskaper, så det laget vant. Hvem som var leder på det andre laget, veit eg ikkje og resultatet blei deretter.

Utpå natta kom lapskausen, og den smakte aldeles nydeleg. Og da alle var mette og gode og musikken hadde starta att, kom loddbøkerne ein etter ein. Kjøpelysten var stor. Det psykologiske øyeblikket var rett valgt - Når loddselgeran på Vidrek spring, da pengane i bollen kling.

SPESIELLE ØYEBLIKK

- Jan R. utmerka seg som ein stabil dansar (halling)
- Svein R. må planlegge betre når han skal gå i kjellaren, det kan hende det er damer på alle toiletta
- Den lokale Elvis var på besøk

Overskuddet vart kjempebra, kr 1.850, som hustyret har fått (minus kr 350, som blei brukt til innkjøp av 2 store kaffekanner og 8 sett salt & pepparbøsser).

Det gjorde godt med ein fest. Håpeikkje det blir så lenge til neste gong.

Anne Berit.

PÅSKEHILSEN

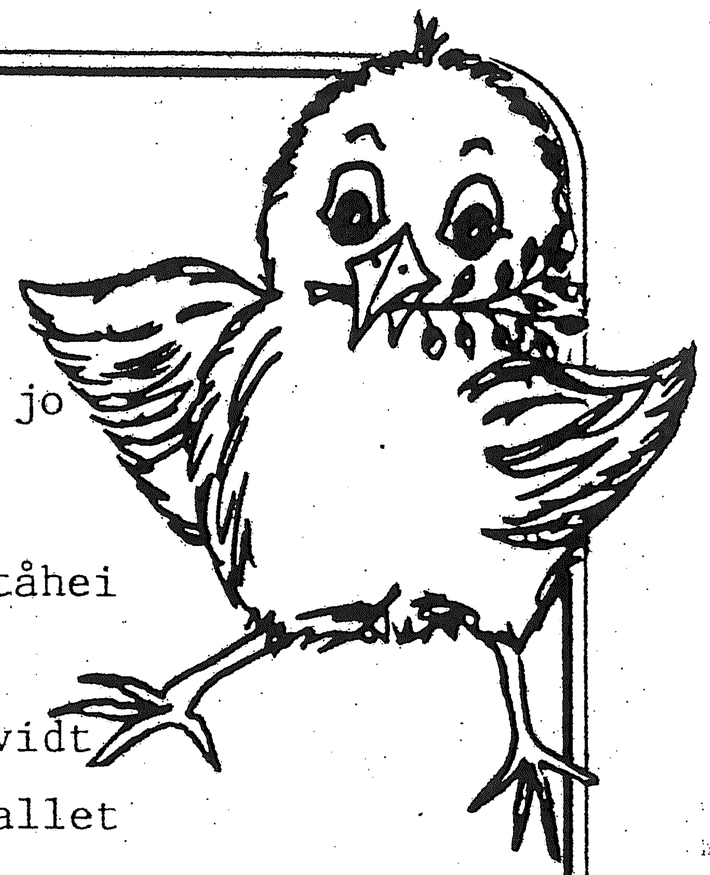

Vi er blitt oppfordra å la høre fra oss, - til daglig er vi jo svært stilfarne.

Den 5. januar hadde vi 55-årsdag, men vi gjorde ikke noen ståhei av det heller. Så vidt inne i februarmåneden, holdt vi årsmøtet etter "alle kunstens regler". Det skjedde for så vidt ikke store forandringer, men en stor glede var at medlemstallet økte, og støtte er det viktigste for oss - som for alle andre foreninger.
Tradisjonen tro laga vi fastelavnsris i år også. Fleire hjelpende hender hjalp til med forarbeidet, og dem skylder vi stor takk.
En hver form for velvilje setter vi mektig stor pris på.
Rissalget gikk svært godt og mykje skryt fikk vi for "VELL-DUSKA" ris vi hadde til en så billig penge, - bare halvparten av "by-prisen".

Ballangsværingan viste stor kjøpelyst, - nærsagt ingen som hadde egne duska, og i hvert fall ikkje så fargeglade som våres.

Vi ønska å "snakke godt om" han Kjell Olav som ofra bil, tid og egen person i lag med oss til Ballangen og rissalget, - han er virkelig verd STOR TAKK!!!

Nylig har vi vært på Ankenes aldershjem, og der syntes de eldre godt om oss, lot det til. Ingen viste at vi trøtta dem ut og det kunne ikke observeres noen kveldsgjesp, - alt var bare koselig.

Vi har i grunnen mange planer og ideer som vi ønsker å gjennomføre utover våren og sommeren. Først blir det nok sykehjemsbesøk til Håkvik. I mai skal vi delta på kretsmøtet for Nordland i Narvik.
I juni arrangerer vi BASAR, og den gruserer vi med gevinster til allerede (og gledes over ethvert tilskudd i så måte).
Litt seinere på sommeren skal vi være vertskap til fellesmøte for alle sanitetsforeningene i Ofoten.
Vi holder dessuten for tiden på å få etablert et fotpleietilbud, - og ønsker det kan gå i orden, - det er nok til manges behag å få litt "hov-stell".
En takk til alle dem som har støttet oss på ulike vis
og de aller beste ønsker om en GOD PÅSKE for alle

fra

VIRAK SANITETSFORENING.

Bjørnøy-Blakka

HANS MAGNUS HANSEN

Denne artikkelen har vi sakset fra det populærvitenskapelige tidsskriftet "VÆRET", nr.1 1978 årg. 2.

Hans Magnus Hansen er født på Skjervøy i 1910. Han har vært meteorologfullmektig ved Vervarslinga for Nord-Norge og har mange overvintringer bak seg på våre Ishavsstasjoner.

Allerede i 1918, to år før Vervarslinga i Tromsø kom i gang, ble det i "grubebyen" Tunheim på Bjørnøya opprettet en meteorologisk stasjon. Året etter fikk kullselskapet, Bjørnøen A/S, en radiostasjon, og fra februar 1920 ble det regelmessig sendt værobservasjoner 3 ganger daglig til Tromsø. Grubedriften ble nedlagt i 1925, men værstasjonen fortsatte.
Blakka, den legendariske nordfjordhesten, kom til Bjørnøya som arbeidshest for kullkompaniet, og ble brukt til kjøring innover øya hvor det var både kull- og blyskjerp. Terrenget var steinet og ulendt som en norsk høyfjellsur, og der fikk Blakka slite med tunge lass. Om vinteren kunne man bruke slede, og da ble det lettere å trekke lassene, men det råkalde arktiske klima var nok en stor påkjenning for en hest. Etter nedleggelsen av grubedriften ble Blakka tatt hjem til Norge, men allerede to år etter kom den tilbake til Bjørnøya.
Blakka overvintret på Bjørnøya i mere enn 20 år og er et sjeldent eksempel på hvordan en hest kan akklimatisere seg til arktiske forhold. Den var ung og sprek da den kom til Bjørnøya, men den innså snart at skulle den overleve med de påkjenninger den ble utsatt for, så måtte den bli "uvanlig". Utpå høsten begynte pelsen å gro og midtvinters hadde den et langt ragg. Den hadde en bra stall, men trivdes best ute, vinter som sommer. Slåen på stalldøren lærte den seg å ta opp med tennene, skjøv opp døren og ruslet ut, gjerne til sin yndlingsplass utenfor kjøkkenvinduet hvor det kunne vanke en godbit. Her var den også ekspert i å stjele mat fra kjøkkenbenken innenfor hvis vinduet sto åpent og ingen var i kjøkkenet. Det hendte at en ukes forsyning av nybakte brød til avkjøling plutselig var forsvunnet. Ute lå Blakka med mage som en oppblåst ballong og inne måtte en sint stuert gå i gang med å bake brød igjen.
Bløtkaker kunne også forsvinne, men ikke fullt så sporløst, for "tyven" sølte gjerne til både seg selv og sine omgivelser med krem.
Slike muligheter hadde Blakka helst om våren og sommeren. Om vinteren var vinduet lukket, men vi kunne ofte skimte hodet av henne i mørket utenfor.
En vinterkveld hørte vi et kraftig dunk mot kjøkkenveggen. Vi sprang straks ut og der lå Blakka mellom en snøskavl og veggen. Sannsynligvis hadde hun sovnet av og stivnet til i kulda. Vi måtte få henne på beina hurtigst mulig, geleide henne inn i stallen, massere henne og gi henne noe varmt å drikke og hun kom seg fort.
Det er vel ikke helt uvanlig at hester kan innrette pelsen etter klimaet, men Blakka er det eneste kjente eksempel på at en vanlig norsk hest også har vennet seg til å spise kjøtt. Hun begynte tidlig å få smaken på kjøtt, skjønt man måtte ofte tvile på om hun egentlig hadde smak, forsåvidt også lukt, for det var ikke bare ferske og rene saker hun satte til livs. Men fordøyelsen var i hvert fall i orden.
Sjøfugl likte hun godt og når vi hadde vært på alkejakt, så måtte Blakka få sin del av utbyttet. Vår del ble hengt inn i et skur for å bli til søndagsmiddag. En gang stuerten skulle hente søndagsmiddagen var det ikke en fugl i skuret, og det var ikke vanskelig å gjette hvem tyven var. Blakka hadde tatt slåen fra døren med tennene, hentet ut og spist hele fangsten.
Blakka spiste kjøtt, uansett hva det var. Vanlig hestefor ble selvsagt tatt opp til stasjonen hvert år sammen med andre forsyninger. Krigsåret 1940 ble det store forsinkelser, og utpå våren var det ikke mere for igjen. Heldigvis kom noen hvalfangere innom og vi fikk beholde så mye hvalkjøtt at Blakka var berget til forsyningene kom.

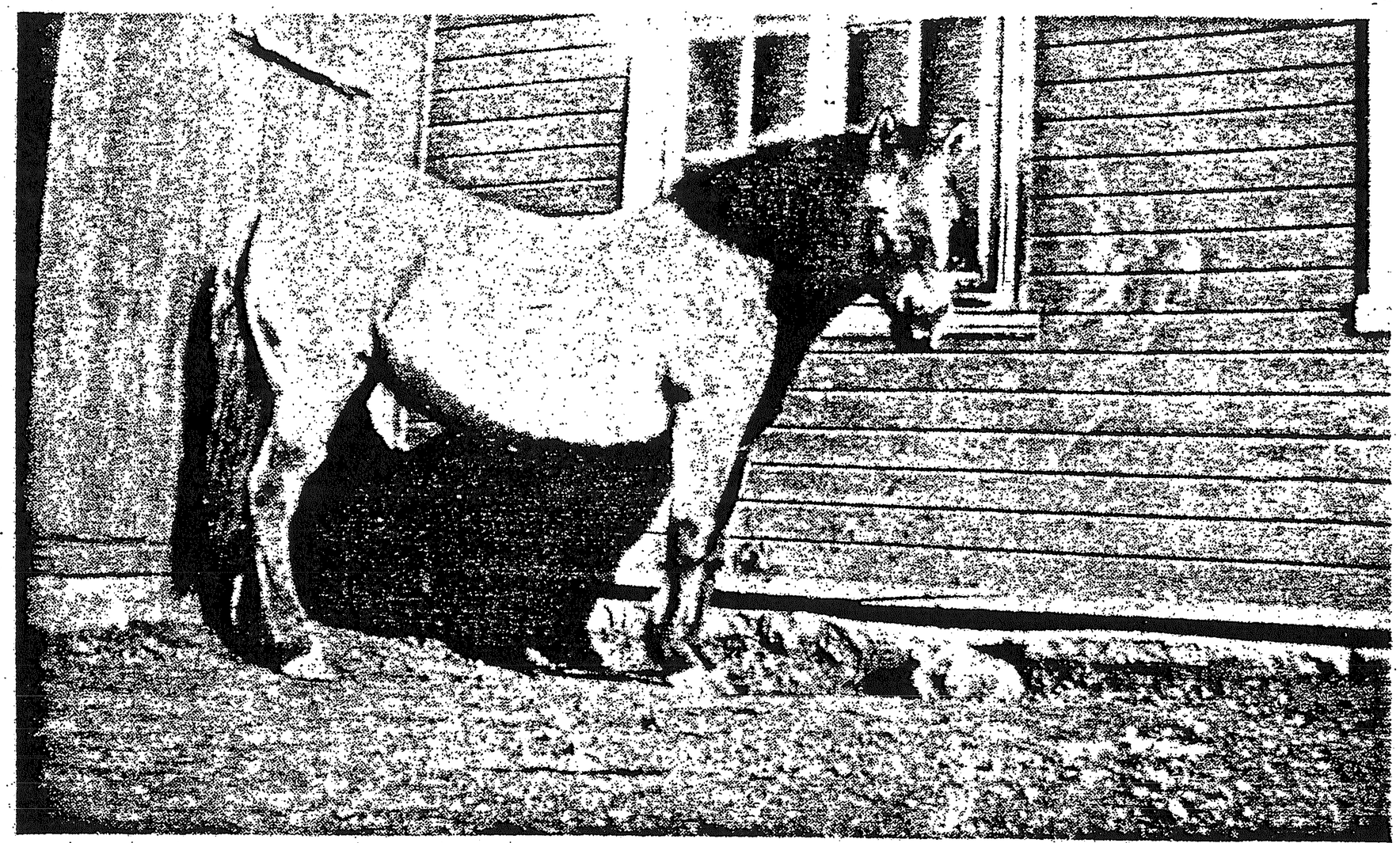

Blakka utenfor kjøkkenvinduet – venter på en godbit fra kokken.

Blakka var meget interessert når vi slaktet griser eller flådde isbjørn, men når hun tok for seg av flådde reveskrotter på søppeldyngen, da var det særlig vi tvilte på hennes lukte- og smakssans.

I „polaråret" 1932–33 overvintret en polsk vitenskapelig ekspedisjon på Bjørnøya. Etter hjemkomst til Polen, fortalte ekspedisjonens leder, Centkiewics, bl.a. om den kjøttetende hesten. Polakkene er jo ikke ukjent med hester, og en slik historie nektet de å tro på. De kunne bare godta den som en god spøk. Centkiewics reiste senere en tur tilbake til Bjørnøya og filmet Blakka når hun med hov og tenner rev i stykker og spiste sjøfugl og annet kjøtt.

Julaften ble Blakka invitert til selskap inne i stua. Der fikk hun det samme som oss andre, øl og dram, frukt, nøtter og svinestek, og Blakka humret fornøyd sitt "Gledelig jul og takk for god mat".

Det steinete terrenget på Bjørnøya slet sterkt på Blakkas sko og hover og utpå høsten var de i så dårlig forfatning at vi bestemte oss for å sette på henne nye sko. Føret begynte jo også å bli glatt.

Den store hovedbygningen på Tunheim var bare delvis i bruk til stasjonens formål, og et par av stuene ble bare benyttet som verksted og opplagsrom. Vi tok da Blakka inn i den gamle peisestua og begynte med å løfte forsiktig opp en av hovene for å ta av en utslitt, skranglete sko. Blakka var et tålmodig vesen, men hun begynte nok etter hvert å tvile på hovslagernes kvalifikasjoner, og regnet i hvert fall med at dette ville bli en langvarig operasjon. Hun ryddet oss resolutt til side, la seg ned på gulvet og rullet seg over på ene siden med alle fire beina utstrakt. Før hun sovnet sendte hun oss et blikk som bare kunne bety: "Værsågod, idioter!"

Vel, her var det bare å gå i gang. De gamle skoene kom av, hovene ble høvlet, filt og pusset. Nye sko ble tilpasset og satt på etter alle kunstens regler. Da vi var ferdige, reiste Blakka seg og trippet ut for å prøve nyskoene på ishålka. Nå kunne hun ikke lenger skylde på skoene når hun ikke ville trekke vanntønna eller tralla.

Ofte når vi kom med seletøyet, ble Blakka plutselig så "dårlig". Hun hinket og haltet og gjorde mange slags ynkelige geberder. Noen ganger forsøkte hun å rømme fra oss, og da ble det gjerne et par minutters springmarsj mellom og rundt husene før hun ga opp, men når vi først hadde fått seletøyet på plass, så var Blakka alltid villig og gjorde sitt beste for å bli fort ferdig med jobben.

Det kunne tydelig merkes på Blakka når det var isbjørn i nærheten. Hun ble urolig og oppførte seg underlig. Død isbjørn var hun ikke redd og trakk den villig hjem på sleden når vi en sjelden gang

hadde skutt dem ute i terrenget. Hun så vel det matnyttige i slike ekspedisjoner.
Det påståes at Blakka en gang holdt på å bli tatt av en isbjørn, men den ble skutt i tide. Det kan jo tenkes at bjørnen har stusset litt, for med full vinterpels, så Blakka ut som et langbent, uformelig monstrum når hun vandret rundt i vintermørket. Verst var hun om våren når hun begynte å felle alt det lurvete ragget som vi måtte rake av henne i sekkevis. Etter hvert kom da den virkelige Blakka fram igjen i sin glatte, fine sommerpels, og når vi stusset litt på pannelugg, manke og hale, så var hun plutselig blitt en vanlig hest, til og med en pen sådan.
Utpå sommeren forsvant Blakka fra stasjonen og ble borte flere dager. Vi visste hvor hun var og lot henne være i fred. Nordøst for Misery-fjellet er noen lune sletter hvor det vokser atskillig gras som er både grønt og saftig. Der tok Blakka årlig sin velfortjente sommerferie.
Blakka ble etter hvert en kjent skikkelse. I løpet av sine tallrike overvintringer på Bjørnøya, hadde stadig nye stasjonsbesetninger lært henne å kjenne. Hun påvirket uvilkårlig hele overvintringsmiljøet ved stasjonen på en positiv måte og var i grunnen et samlende midtpunkt. Det kan man gjerne se på gamle bilder av stasjonsbesetninger. Blakka måtte være med, ofte med en mann på ryggen.
I "Overvintringsminner" ved Vervarslingas 25–års jubileum var det også noen vers om Blakka. Det heter bl.a.:

Tunge lass på steinet jord
dro du i det høye nord.
Lønnen som du fikk til slutt
var i krigen å bli skutt.

Det var faktisk både paradoksalt og tragisk at den fredelige Blakka ble skutt ved krigshandling, men slik skulle det altså gå.
Høsten 1941 ble befolkningen på Spitsbergen evakuert av britiske marinefartøyer. De var også innom Bjørnøya, hvor de hentet stasjonsbesetningen og brente bygningene i Tunheimområdet.
Blakka ble selvsagt ikke funnet "stridsdyktig" og måtte late sitt originale liv for en alliert kule. Hun falt i hvert fall på sin post.
Det er vel noe usikkert hvor gammel Blakka egentlig ble. Under de senere overvintringer før krigen, ble hun gjerne kalt for "Gamla". Såvidt jeg har bragt i erfaring, skulle hun i 1941 være ca. 28 år.

TEGNEKONKURANSE

Har du ideér om hvordan kjøkkenet på grendehuset skal se ut?
Kjøkkenet skal pusses opp, doet + forgangen bak kjøkkenet skal slåes sammen. Målene blir da 2,8 m x 5,0m. I tillegg til komfyr og oppvaskbenk skal det inn en oppvaskmaskin.

Forslag kan sendes til Alf Harald Bjerkelund, innen 24.juni 1987.

PS.: De elektriske mangler er nå rettet opp.

LITT OM GÅRDER OG FOLK I BYGDA VÅR

For noen år siden var det skrevet litt om den riktige gammelhistoriske befolkning ut gjennem fjernere århundrer.For de fleste av dem var vi helt fremmed,og ante ikke hvor de bodde her i bygda.

De aller fleste av oss har ikke gjort det vi burde gjøre.- skrive ned det vi hørte av våre gamle,-om folk og levemåter i glede og sorg . Om kvardagsstrev og helgeskikk.- Jeg har gjennem ei tid tatt for meg gård for gård og notert ned det jeg har hørt av foreldre, andre eldre og folk på gårdene, det jeg selv husker,- og litt fra folketellinger og gamle kirkebøker.En opplever jo ofte at barn av dagens forjagede verden ikke veit om noen av sine besteforeldre og hvor de kom ifra.Ja det samme har jeg opplevd av voksne - og gamle bygdefolk ! Hos noen få kan det finnes litt familienotater i en gammel bibel eller postille.

De fleste i bygda veit sikkert om det jeg har notert ned, og kan sikkert hjelpe meg med korrigeringer.Men mine venner i redaksjonen har bedt meg likevell komme med det lille jeg har, fordi mange unge og ellers tilflytta folk ikke veit så mye om gårder og folk litt tilbake i tiden.

De aller fleste veit hvor Mattisheimen eller Smalnesbukta er, tvers over fra Kongsbakk i Skjomen.Like øst for denne renner en liten bekk. Her er grensen mellem Gr.nr.80- Klubbvik og vårt Gr. nr.81. Vidrek.Herfra og ca. 13 km.vestover langs havet til kommunegrensen mot Ballangen- .Nesten i Saltvik tilhører Vidrek.

Så langt jeg veit det vil jeg nevne bruksnr. og navn på gårdene. For oversiktens skyld vil jeg bruke et fortløpende nr.fra 1 til 37.

Den innerste boplass (1) br,n.81/8 Mattisheimen,er utskilt fra (15), har jeg skrevet om før(To små hvite kors)her i avisen,derfor ikke mer om denne her.

Skjærvik: Navnet kommer vel fra "Sjæret".Fra gammelt "nødhavn" for bygdas større båter (trolig også jektene),når uværet lå på her ute.Der fergekaia no er,var ei lita slette med fin stø utafor, som kaltes "Jo-Pålsaheimen".Sikkert etter Jon Poulsen som iflg. folketelling 1801. bodde her med konaSynneva Thommesdt. og sønnene Hans og Poul Jonsen.Han kalles "strandsitter -og lever af søen".

(2)Heimtun 81/36. I 1938 fekk Henning Ravn fradelt denne tomta fra (19) sitt barndomshjem, og fekk bygd seg hus for seg og sin mor, -Oline Ravn. Også Johan Eidissenbodde i mange år her.Henning er gift med Emma,datter av Otelius Ingebriktsen,Skomnes,

De har barna; Audhild, gift og utflytta- .Ivar,gift og bor i Beisfjord-.Odd, som også er utflytta.- Toril, gift og bor i Beisfjord.-Henning hadde hele sitt yrkesliv i fergefart og er pensjonist.

(3) Holtvik,br.n81/11.-Registrert som steinalderboplass,med funn av flere steinalderredskaper.-Ingen bor her ved folketelling 1801 og 1865. Om det var Lars Rasmussen og kona hans,Lava Larsdt. som rydda Holtvik i nyere tid, vites ikke.Lars kom trolig fra Forra (Bogen). Bruket er utskilt fra (15) omkring år 1900.-Lars var en mye brukt handtverker på flere felt,og reiste fjorden runt i arbeid som snikker,båtbygger og skomaker.-Sønnen Rones tok over bruket,-Han var gift med Dortea Johanna Enevoldsdt.-Foreldrene,Enevold Johan Nilsen og Beret Jansdt.bodde i Sørskjomen.Her bodde også Rones m./fam. de første årene,før de kom hit i 1910.-Stelte med jorda og bygde seg hus. Dreiv fjord- og Lofotfiske, hus- og båtbygging i tillegg. Deres barn; Deberg,-gift bosatt på (14),-Kristine,flytta til Leirvik i Rombaken. Ragnhild, flyttet til Ballangen.- Laura, flyttet til Tromsøområd. Enevold, gift med Alvilde,fra Langsund i TRoms.De overtok og utbygde bruket. Han drev også fiske, ishavsfangst og vegarbeid. Deres barn; Reidun ,-gift i Rånbogen,- Oddveig,gift på Ankenes, og så Agnar som no er eier.Kona hans var Elida Sletjord.-De har sønnen Fred, med utdannelse og arbeid i militæret.- Agnar har drevet med bygningsarbeid i mange år.

(4) Røssås,-br.n.81/3.-Også reg.Steinald.boplass med mange steinredskapsfunn.- Utskilt fra et av de fire opprindelige hovedbruk (16)._-Disse "moderbruk" er;-(16)no Anna Ravn,-(15)-no Karl Olsen (17), no Jon og Ingebjørg,-(18)no Tore Kongsbakk,-(13)no Albert O. Fra disse er alle andre bruk og tomter senere fragått.
Men så vidre om Røssås-.Gamle Hans Ravn overdro Røssåsteigen til sin datter Berntine og mannen Amund Eliassen-i1889. Amund var fra Lengenes i Skjomen.Hans far Elias var muligens fra Voss,-mora Karen Villumsdt. kom fra Trondhjem (folkt,1865)-
Amund og Berntine fekk seg da en heim"langt inni villmarka". Han var en dyktig båtmann og dreiv som de andre fjordfiske og Lofot- og Finnmarkfiske.- Deres barn; Kristian og Magnus som dro til Amerika,-Aminda til Harstad,-Oline til Ankenes,-Alfred til Sandefjord,-Inga til Stavanger,-Hans fekk heim-like ved,-og så Benoni som overtok etter faren.-Han var gift med Amanda Ingebriktsen fra Saltvik,-datter av Ingebrikt Bertheus Pettersen og Ane Marie Berentsd.

Benoni måtte som alle ellers utå få innkomster. Drev fiske heime og borte, veiannlegg, og var med i Ofotbaneanlegget som skapte dyktige anleggsfolk. Amanda og Benoni hadde to barn; Hilda, gift med bureiser og buss-sjåfør Hans Joh. Hansen, Saltvik. -Ingvart overtok gården, og blei gift med Margit Dalseng, datter av Johan og Anna Dalseng fra Klubbvik i Skjomen. Med mye slit forbedret og utvidet de jorda og bygde nye hus i tunet. De hadde sitt levebrød av gården, Deres barn er; Anny, gift i Kristiansand. -Leif, er læge i Harstad. -Og Jan som no driver gården. Kona hans Gerd er fra Forsa i Efjord. De har sønnene Terje og Roger.

(5) Skoglund; br.n. 81/16, er utskilt fra (15) i1908 til Amunds sønn Hans som tok nytt familienavn etter sitt nye heim. Han var gift med Antona Mathissen fra Kabelvåg. Gården var liten og Hans måtte være mye borte i forefallende arbeid, i fiske veg- og linjebygging. Blant annet var han en dyktig smed. Men jeg minnes han mest for sin særinteresse -i den tiden,- å ferdes i fjellet. Sitt hytteliv med fiske og yngelutsetting var helt uvanligt dengang. Det var alltid trivelig når en traff Hans i hytta, med kaffe og gode historier. Antona og Hans hadde døtrene Annie, bosatt i Røsvik, -og Hildur, som gifta seg med Osvald Eilertsen fra Gildeskål. Han var maskinist på fergene, og de overtok heimen. det blei bygd nye hus, og de har to sønner. Harry er bosatt i København, - og Osvald gifta seg med Ingebjørg på Bakkan. (17).

(6) Solvang-br.n. 81/23-er utskilt fra (13) Eliseus Olsen til sin datter Konstanse, gift med Olav Kvamme, Han var født på Ankenes, men vaks opp hos Johan Andreassen (18). Olav reiste ei tid som sjømann, senere som vegvokter til sin pangsjon. De bygde hus og fjøs og Konstanse drev med maskinstrikking. Da ho døde flytta Olav til sin bror i Narvik. -Datra- Edith overtok sammens med sin Kåre Jensen fra Oslo, -som bygde nytt bolighus. Deres barn; Bjørn, bor i Stavanger Jorun bor i Kjeldebotn, -Jeg veit ikke hvor Trond bor. . -Bård, som no har overtatt er gartner. Det er så trivelig at de unge overtar og allerhelst blir boende her i bygda, sammens med oss gamlinger.

Så rusler vi videre utover forbi Andrasdalen, men stopper for denne gang. Kanskje starter vi opp igjen på (7) Bjerkelund i neste avis, om en lever - og noen ikke har imot denne min vandring fra gård til gård. Og som nevnt først er jeg glad om noen har rettelser og mere oplysninger. Her er sikkert noe om gård og folk som jeg ikke kjenner til.

Jørgen Kongsbakk.

PÅSKEKRYSSORD

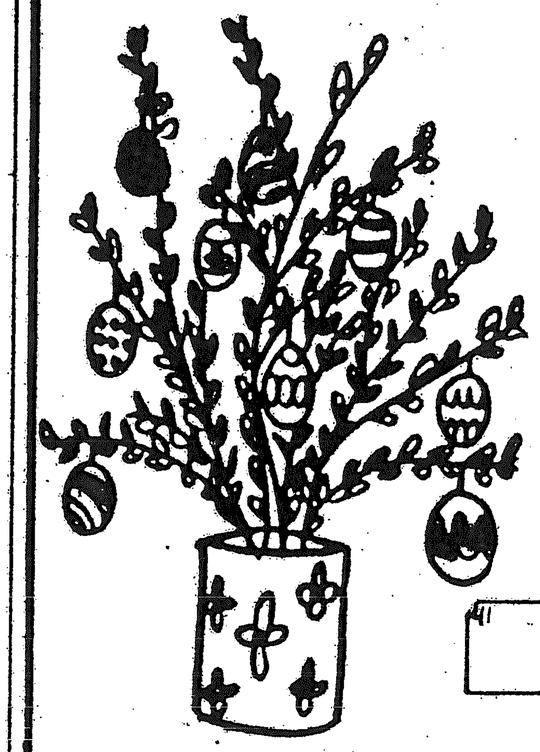

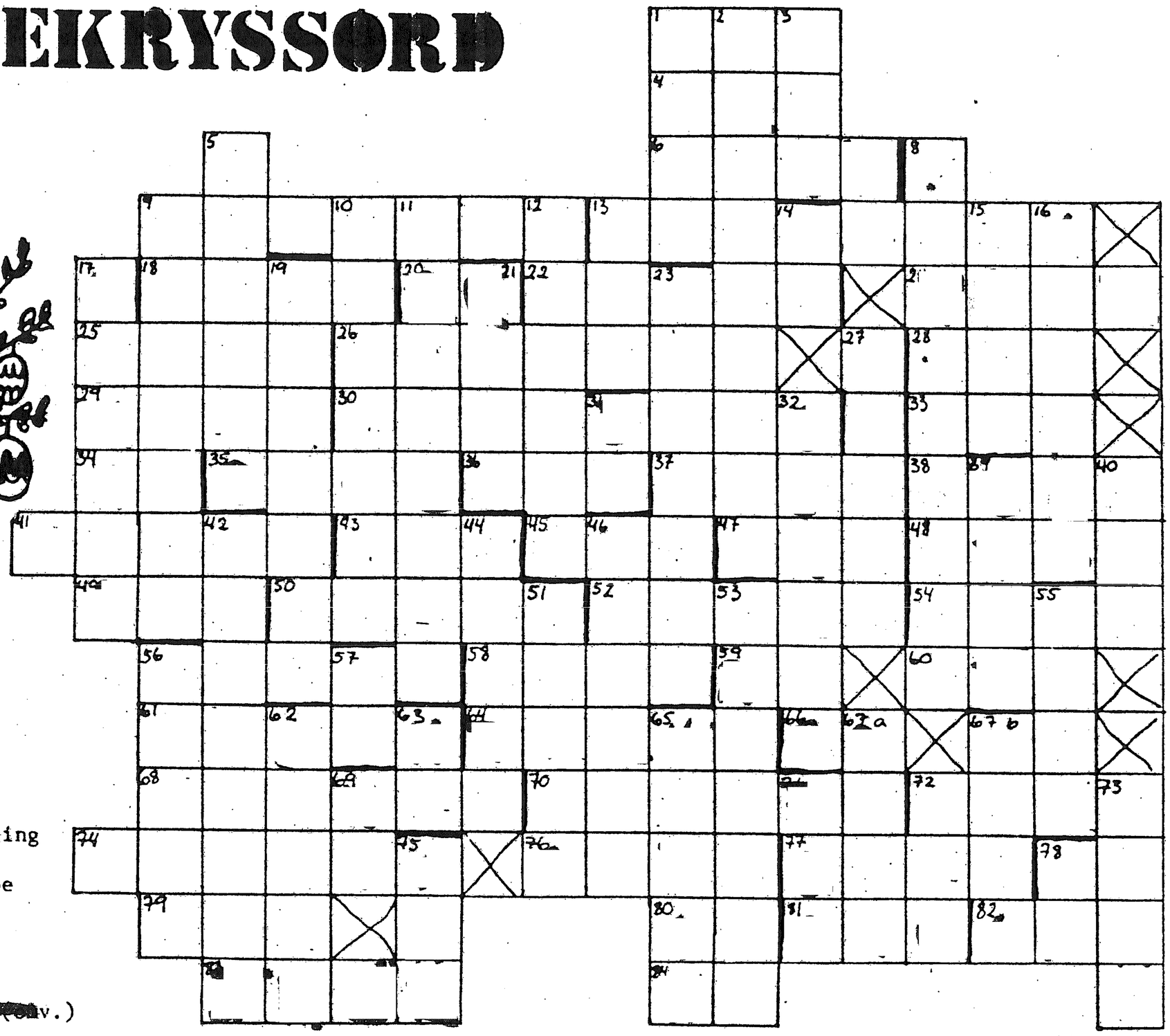

VANNRETT:

1. [redacted]
4. [redacted] spinning
6. Trasig
9. N-Norsk popgruppe
13. spor i snøen
18. Russland
20. [redacted]
22. Innsjø
24. [redacted] (omv.)
25. Jentenavn
26. Musikkinstrumenter
28. Matte (omv.)
29. Regn (eng.)
30. Barberblad
33. God
34. Brukes hesten til
35. [redacted]
36. Yrke
37. Jentenavn (omv.)
38. Kjekk
41. Klesforretning
43. Jentenavn
45. Verdens Helseorganisasjon (Eng.)
47. Gammel mynt
48. N-Norsk skuespiller
49. Nødsignal
50. Hovedstad (omv.)
52. Øy (omv.)
54. Kan være usikker på våren
56. Muskelbunt
58. Idrett
59. [redacted]
60. Innvaderer Norskekysten
61. Lite spøkelse
64. [redacted]
66. Alfa Beta
67. Tall
68. Øy
70. Yrke
72. Ødelagt
74. Lokal øy
76. [redacted]s
77. Jentenavn
78. Eng
79. Opp
80. [redacted]
81. Pusse
82. [redacted]
83. [redacted]
84. [redacted]

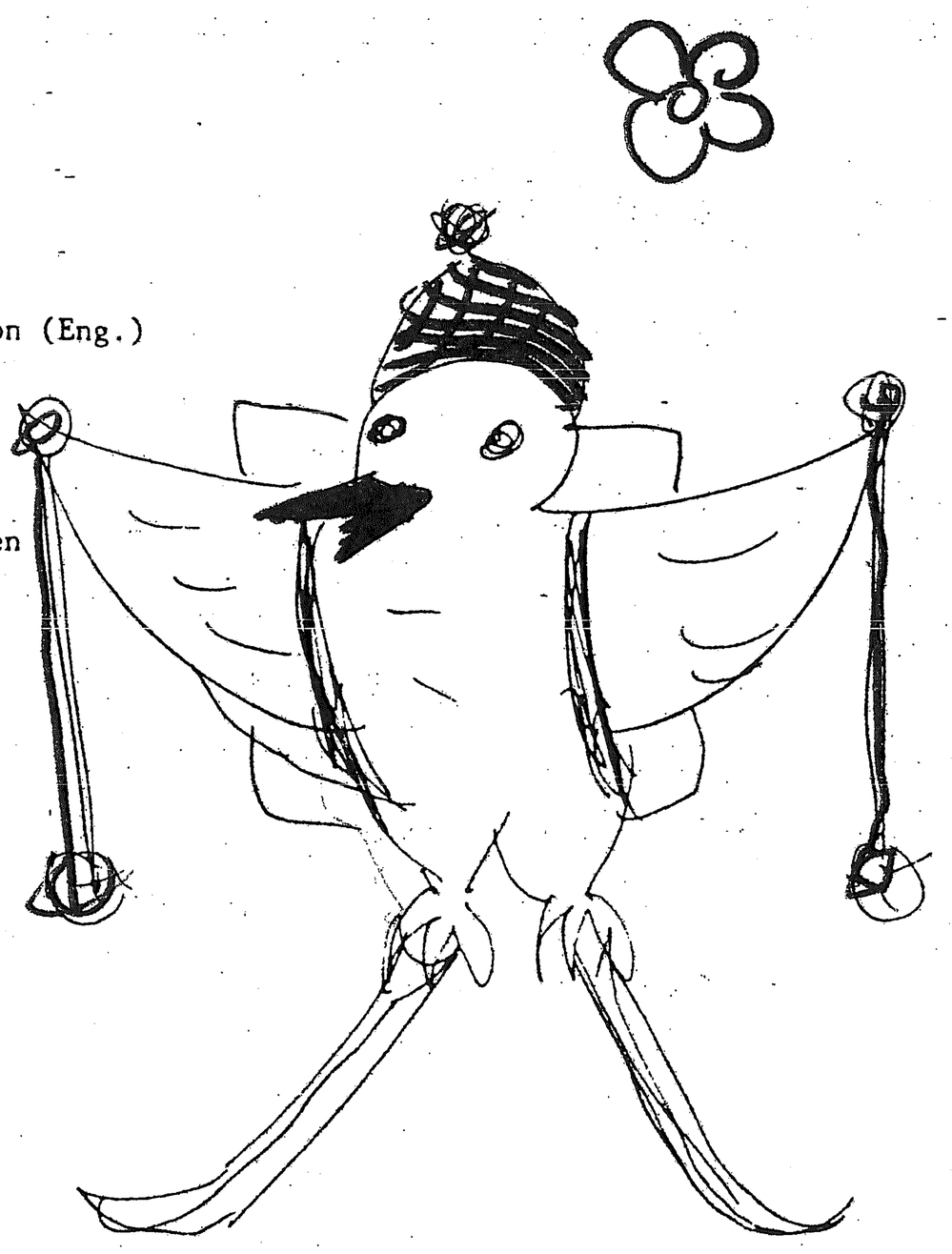

LODDRETT:

1. Sang
2. Musikkutrykk
3. [redacted] ...
5. Urtevekst
7. [redacted]
8. Bygger Gunnar Hansen
9. Trekkspillkonge
10. Land i S. Amerika
11. Yrke
12. Farge (eng.)
13. Alene
14. Arte
15. Yrer
16. [redacted]ik
17. [redacted]
19. Sunt men godt
21. Lages av kjøtt
27. Fiks (ord.)
31. [redacted]
32. [redacted]
39. [redacted]
40. Dalside
42. Sted på Vestlandet
44. Pengespill
46. En AHA
51. Hodeplagg (omv.) [redacted]
53. Moteretning
55. Symaskinmerke
56. Telefonsvarer
57. Ulike vokaler
62. Spiser vi
63. [redacted]efase
65. Elendig
67a Strever folk for å bli
67b Kjærlighetsgud
69. [redacted]
71. [redacted]
73. Brendsel
75. [redacted]

Livet omkring oss, för og no.

Jeg har en glede i livet,som jeg håper å få ha lenge,-å opp-leve dyr og fugler,- og andre skapninger ute i naturen,-i alle årstider.Men ofte bebreider jeg meg,at jeg følger ikke med og legger for lite merke til alt som foregår rundt omkring meg. Selv her i vår karrige natur i heimbygda vår har vi mye å glede oss over.Og jeg minnes fortellinger i bardommen,om foreldre og forfedres opplevelser med diverse dyr og andre ting i naturen. Det var spennende om rovdyr som forfulgte husdyrene helt ned til husene.Om "slagbjørn" som knuste dører og tak på sommerfjøser, for å få tak i husdyrene.Og "hestebjørn" som forjaga hester ut på blautmyra-og slo den ihjel!-Bjørneherjinger med tilhørende bjørnejakt var nesten årvist.Du all verden hvor det var spennende, og hvor mørkeredd vi var etterpå.Følte og hørte skinbarlig rov-dyrgleksiet i helene,når vi måtte ut på do i mørke kvelder !

Og vi hørte om reinflokker som plaga seg på innmarka.-Vi selv opplevde jo disse dyrene bare på plansjene i naturfagtimene. Her var mye husdyr ute beitemarka, og dermed var her mye mer hendelser og uhell på gårdene.Her var også bjellelåt fra tidlig vår til seinhøstes.Vi ungene som låg med ansvar for dyra i gjeterskog alt i 6-7 årsalderen,-kjente lett de forskjellige buskapers bjeller fra hverandre.Når jerven herjet med sauene helt ned til gjerdene,var jeg ikke så høy i hatten alene langt til fjelds.--At jerven skydde menneskene som pesten,var ikke stor trøst for en fantasifull pjokk ! Han var en grusom morder ! Sauer og lam vi hadde lekt og degget med,som var "vårt"dyr fant vi igjen drept og masakret.Det gjorde virkelig vont.Husker en haust det blei "registrert"over 20 dyr som varrevet ihjel.Hertil kom da alle de som ikke blei funnet om hausten.Jerv og gaupe var årvisse plager,som folk likesom kalkulerte med blant husdyra. Men endel år seinere blei det stor sensasjon en maidag, da en bjørn fløy runt etter sauene like ovafor fjøset hos Johan Åsheim. Tror den rakk å ta seg to dagsprovianteringer av sauene hans. En av dem "ryggbar" bamsen helt opp bak Svinåsen.Men der blei han innhenta og skutt av"sauemannen" Einar Enevoldsen fra Skomnes. Dette blei det storståhei av, fordi bjørnen var fredet.Einar var

"morder" og burde straffes,og var til vurdering helt opp i departemangene i Oslo ! Men det roet seg ned,og vi med husdyr holt stor fest for Einar.Bjørnen var tung han -vi var fire mann under børa for å få han til gårds.Trolig var han en forvillet rømling fra nordsvenske nasjonalparker.Senere har her ikke vaert bjørn. Jeg ser da bort fra de årvisse "bærbjørner" folk merkelig nokk så lett kommer i lag med.Disse vil vi alltid ha i marka.

Men reinflokker har vi igjen fått i fjellt-,også nedover bygda. Aller mest merkbar er det forholdsvis nye skogsdyret vårt.Det er fint at vi fekk elgbestand i utmarka,-tilogmed så stor at vi har årlig felling med 3 til 4 dyr.Men ingen er vel serlig glad når her streifer flokker av dyr nede mellem husene på dagtid. Og noen hver er litt "lessan" for slike stevnemøter i mørke kvelder. Litt forbannet blir en også , når vi om morgenen finner bærbusker og prydtrær nedkappet og rundbarket til døde.Og så i tillegg finner "gartneren" liggende utafor kjøkkentrappa !

Det er også sensasjon at en fjellvant nabo no i vinter fant klare spor og aspekter etter ULV.-En elgkalv var drept innafor Jollvatnet.Den anntatte ulvebestand på landsbasis kan vel trolig telles over èn hånd!Vi må vel snakke om århundrer siden slikt.

For noen år siden fortalte daverende postmann, at han og kona hadde sett to rådyr springe over E-6 innafor Røssåsen.- Har ikke hørt mer om disse skjeldne og vakre skogsdyra.Rart at ingen har sett iallefall spor etter dem.

Det er vel et 20-talls år siden vi kunne se det vakre lille ekornet her i skogen.Han og kjøttmeisen er triveligt liv i en ofte vinterstille skog.

Noen "nye" fugler er oppservert både på gjennemreise og som standfugler.Men dette skrev jeg vist nokk om i vårnummeret i fjor.Kan bare kort nevne, at ganske nye er f.eks. hettemåke, ugler,kaje,svaner,toppdykker,islom,og vintererle(linerle som er g u l og sorthvit.Og gravand og hegre har fast hekking her. Ellers er her sikkert flere småfugler som er nye og som blir oversett. Og slik blir det med mange mange innsekter i luften og kryp på og under jord og fjære. Det er alltid noe å se hvor vi enn er, bare vi ser og lytter nokk.

Men ett er helt sikkert ,det går mot vår igjen. Våre gjester fra syden kommer nu nesten daglig tilsvars.-Søndag den 22mars var jeg som vanlig ute på Leira og hilste velkommen på tjelden.

TRE KVITKLEDDE MENN

Ein mårra i februar - like før barnetimen sku på lufta, - kikka eg sånn til-tilfeldigvis ut av stuevinduet. Det var eit eller ainna som bevega seg bort-med porten te hytta hennes Karen. Eg tænkt først på elgen - men det stæmt kje rektig med fargen. Ved nøyere øyesyn viste det seg at det va tre kvitkledde persona som sto urørlig, side om side - og kikka hitover.

Eg ropa på han Lars - og vi slo oss ned i vinduskarmen for å studere de her fremtoningan. Etter ei lita stund begynte de å gå langs med steinmuren - så skrådde de og kom mot oss - på nersida av gjerdet. Lars spurte om kem det va,- og eg sa at eg trudd det va nån soldata som va på skitur. E det krig no da - sa han.

Vi lura fælt på ka dæm sku her - og så tidlig på dagen. Den siste datt for-resten. Vi holdt øye med dem, - te dem forsvant i skogen på øversia av huset.

Men ei stund etterpå dukka det opp tre persona - te fots - langs steinmuren og forsvant i retning elva. Da begynte eg å lure - kor hadde dem gjordt av skian ? Eg syntes det heile begynte å bi meir enn mystisk. Men så kom det tre persona til - på ski og de paserte rett forbi klesnora. Her her vrimla det jo.

Da eg litt seinar på dagen traff Anne Berit kunne ho fortæl at det va militær øvelse i området og at en gjeng hadde slått leir ved "Dammen"..! Og det va vest bra å få greie på - ellers hadde eg trudd at krigen virkelig va brutt ut på Virak.

Det ble ei forferdelig skyting og smelling - og utpå ettermiddagen kom det en lang rekke med kvitkledde menn som gikk forbi - stille - stille - og eg sto på kjøkkentrappa og lytta,- men det eineste som hørtes va knirkinga av stavan i snyen.

Arna Flønes.

forts. fra s.37.

Stæren ,snøspurvenog viba kom like etter.Og idag, søndag 5 april gjekk"gravanda vår" og storspoven her nede ved Lundnesset.
En dag sitter hegra her og"døser" på en stein,og strandloen er melangkolsk på marka.Og så lerkas jubel opp under blå himmel!
Skulle du spa om litt svart jord,-ja da sitter linerla like bak.
Med lukt av groe og møkk i nesen ønsker jeg alle,- GOD VÅR !

JøKo.

PÅSKELOFF

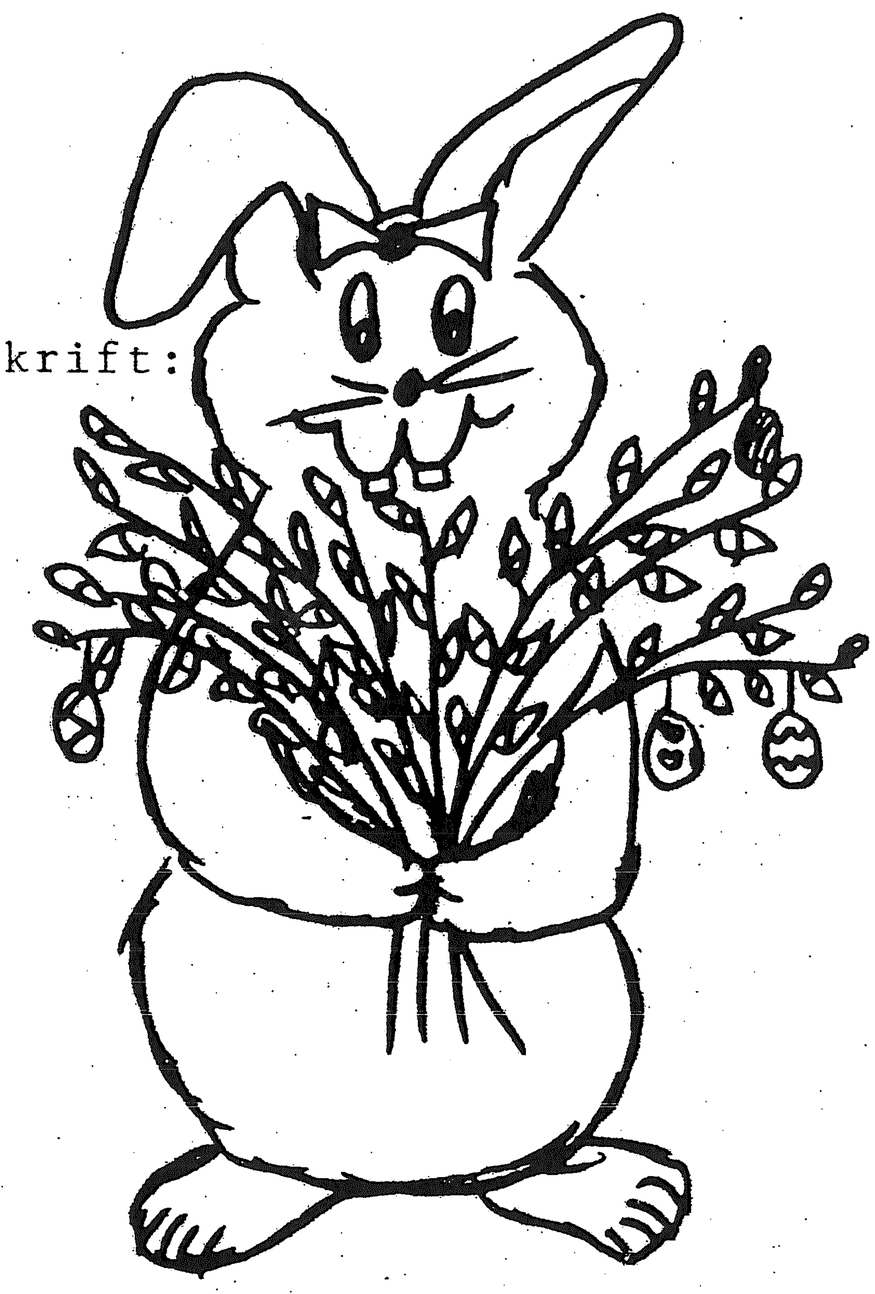

Lag 4 pariserloffer av følgende oppskrift:

2 liter hvetemel
1 teskje salt } blandes
1 spiseskje sukker

Del 2 loffer langs

100 gram margarin smeltes og has i.

6 deciliter vann
50 gram gjær } blandes

Bland 4 - 500 gram kjøttdeig, 2 oppskjærte løk, 1 egg, salt, pepper, paprika, 1 teskje senep, 1 spiseskje tomatpuré og 1 spiseskje strøkavring.

Denne blandingen fordeles på loffene, settes i steikovnen på 175 * i 15 minutter.

Tas så ut, så legges tomatskiver, grønne paprikasstrimler og ostebiter på toppen. Det hele settes tilbake i ovnen til osten er smeltet.

En frisk salat smaker godt til !

ØNSKER ALLE SINE LESERE

GOD PÅSKE

S. THORSTENSEN A/S

8540 BALLANGEN

* * * * * * * *

Pris og kvalitet -
fører oss i tet.

LØNNSKONTO
MED
9%
RENTER FRA FØRSTE KRONE
— 10% rente på alt over 20.000,-

BARE I **Narvik Sparebank**

A. ANTONSEN
DAGLIGVARER – SKIPSHANDEL

8520 Ankenesstrand

★ ★

Tlf.: 56154 – priv. 56156

mazda

FAGERTHUN BIL A/S
8500 NARVIK
TLF (082) 56 611

Myklevold og sønner
BALLANGEN - ANKENES

FERSKE BRØD OG KAKER,

KJENN HVOR GODT DET SMAKER!

HAVNA TRENINGSSENTER
Innehaver: Fysioterapaut Bjørn Nytræ

Fagernesvn. 3 - 8500 Narvik
Telefon 45450

— *Trening*
— *Badstu*

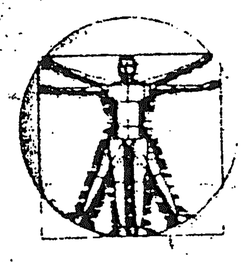

— *Boblebad*
— *Solstudio*

Alt hva du trenger av belegg og tapet,
vi har det på tilbud - selv beste kvalitet.

NORD-NORGES STØRSTE
SIVILTRYKKERI

A/S NOR-TRYKK NARVIK
PARKHALLENE, POSTBOKS 177, 8501 NARVIK
TELEFON (082) 44 595

N E S T E N U M M E R A V A U S T A V I N D E N

K O M M E R T I L S T. H A N S A F T E N